

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisław Rączkowski (spr.)
Sędziowie:	SSA Robert Wróblewski SSA Jerzy Skorupka
Protokolant:	Anna Dziurzyńska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Dariusza Sobieskiego

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 r.

sprawy **Z. W.**

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 297 § 1 k.k.; art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 61 i art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 263 § 2 k.k.

Z. M. (1)

oskarżonego z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 61 i art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

M. K.

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; art. 263 § 2 k.k.; art. 276 k.k.

A. G.

oskarżonego z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12

k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

A. M. (1)

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

M. W.

oskarżonego z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 61 i art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

J. R. (1)

oskarżonego z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

P. D.

oskarżonego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.; art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora w stosunku do oskarżonego Z. M. (1) i oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 21 lutego 2013 r. sygn. akt III K (...)/12

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec Z. M. (1) w ten sposób, że:

1) na podstawie art. 60§5 k.k. warunkowo zawiesza na okres próby 6 (sześciu) lat wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej temu oskarżonemu,

2) uchyla orzeczenie o zaliczeniu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania,

3) na podstawie art. 63§1k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie od 15 września 2010 r. do 23 grudnia 2010 r. wskazując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny, uznając tym samym orzeczoną grzywnę za wykonaną, a okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 24 grudnia 2010 r. do 14 lipca 2011 r. zalicza na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności na wypadek zarządzenia jej wykonania wskazując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

II. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie tenże wyrok wobec Z. M. (1),

III. zmienia zaskarżony wyrok wobec P. D. w ten sposób, że:

1) uniewinnia oskarżonego od popełnienia przestępstwa przypisanego mu w punkcie XIV części rozstrzygającej wyroku zaliczając w tym zakresie koszty postępowania karnego w sprawie na rachunek Skarbu Państwa oraz stwierdza, iż straciła moc orzeczona kara łączna,

2) na podstawie art. 63§1k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 5 lipca 2011 r. do 23 grudnia 2011 r.

IV. utrzymuje w mocy w pozostałym zakresie tenże wyrok wobec P. D..

V. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec Z. W., M. K., A. G., A. M. (1), M. W. i J. R. (1),

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. F., adw. O. G. i adw. Ł. M. po 600 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przed sądem odwoławczym oskarżonym Z. M. (1), M. W. i J. R. (1) oraz po (...) zł tytułem zwrotu VAT,

VII. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym związanych z udziałem oskarżonych w tym postępowaniu i wymierza im opłaty :

- **Z. W. 602,50zł za drugą instancję,**
- **M. K. 702,50 za drugą instancję,**
- **P. D. 402,50zł w tym 400 zł opłaty za obie instancje,**
- **A. G. 1032,64 zł za drugą instancję,**
- **A. M. (1) 302,50 zł za drugą instancję,**
- **M. W. 1340,50zł za drugą instancję,**
- **J. R. (1) 1040,50 zł za drugą instancję, a koszty procesu za postępowanie odwoławcze związane z apelacjami wniesionymi na korzyść Z. M. (1) zalicza na rachunek Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Prokurator Apelacyjny we W. oskarżył :

1. Z. W., o to że :

I. w okresie od maja 2009 roku do grudnia 2009 roku we W. i innych miejscowościach, działając w warunkach czynu ciągłego, czyniąc sobie stałe źródło dochodu oraz wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znaczną ilością, nie mniej niż 5 kg, środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci ziela konopi innej niż włókniste (marihuany) i amfetaminy, w ten sposób, że po ich nabyciu od nieustalonej osoby zbywał je M. K., przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III z dnia 29 maja 2002 roku, sygn. akt III K 13/02 obejmującym wyroki ;

- Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 22 listopada 2000 roku, sygn. akt III K 180/99 za czyn z art. 18§1kk w zw. z art. 280§2kk na karę 8 lat pozbawienia wolności ,

- Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 12 kwietnia 2001 roku, sygn. akt III K 310/99 za czyny z art. 43 ust. 3 i art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 48 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 263§2kk na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności,

na karę łączną 12 lat pozbawienia wolności, którą odbył w części w okresie od 4 stycznia 1999 roku do 8 października 2003 roku oraz od 5 kwietnia 2004 roku do 10 kwietnia 2008 roku,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II. w dniu 25 marca 2010 roku we W. działając wspólnie i w porozumieniu z D. W., w celu uzyskania kredytu mieszkaniowego przedłożył w (...) SA Oddział (...) we W. przy ul. (...), dotyczące D. W., poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnianiu i osiągniętych dochodach z dnia 23 marca 2010 roku, wystawione przez M. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...), niezbędne do zawarcia w dniu 15 kwietnia 2010 roku umowy kredytu mieszkaniowego (...) nr (...) na kwotę 390 000,00 zł z przeznaczeniem na zakup nieruchomości położonej w S. (...),

to jest o czyn z art. 297 § 1 k.k.

III. w dniu 14 czerwca 2010 roku w L., powiat (...), udzielił Z. M. (1) pomocy w nabyciu 700 ml, niezbędnego do wytworzenia substancji psychotropowej, benzylometyloketonu ((...)), prekursora grupy I-R, pośrednicząc w jego nabyciu od A. G. za kwotę 2000 zł, udzielając jednocześnie Z. M. (1) pomocy do wytworzenia, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w dniach 15 i 16 czerwca 2010 roku w Ś. znacznej ilości, nie mniej niż 576 gramów, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie I,

to jest o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu oraz art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S. nr (...), powiat (...), działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 15,3 kg soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie I,

to jest o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku w S., powiat (...), L., powiat (...), W. oraz K., powiat (...), działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość, nie mniej niż 14,970 kg, uprzednio wytworzonej wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1) substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, zbywając ją innym osobom, a w tym: P. D. nie mniej niż 6,06 kg, A. G. nie mniej niż 7,14 kg, A. M. (1) i innemu nieustalonemu mężczyźnie nie mniej niż po 0,75 kg oraz J. R. (1) nie mniej niż 27 gram,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie I,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w dniu 15 września 2010 roku w S. , powiat (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innej niż włókniste (marihuany) w ilości 0,81 grama, przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie I,

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 15 września 2010 roku w S., powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1) oraz wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy posiadał prekursor grupy I-R w postaci – benzylometyloketonu ((...)) w ilości 10,7 litra,

prekursory grupy II-BR w postaci kwasu siarkowego w ilości 7 litrów, kwasu solnego w ilości 14 litrów, acetonu w ilości 1 litra, jak i posiadał przyrządy w postaci nasadki trójramiennej ze szlifem, szklanej nasady łukowej ze szlifem, dwóch korków szklanych, dwóch modyfikowanych naczyń stalowych, ciśnieniowych z króćcami, kolby płaskodennej o pojemności 4 litrów, 3 chłodnic (...), jak i też dwóch czasz grzewczych z regulowaną temperaturą, dwóch kolb okrągłych dennych o pojemności 20 l, dwóch termometrów laboratoryjnych, dwóch chłodnic (...) podłączonych do zamkniętego obiegu wody, składającego się ze zbiornika o pojemności 210 l wypełnionego wodą oraz dwóch pomp wodnych, składających się na dwie niezależne linie technologiczne służące do wytwarzania soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie I,

to jest o czyn z art. 61 i art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w okresie od maja 2010 roku do 15 września 2010 roku w K., S., powiat (...) i innych miejscowościach, bez wymaganego zezwolenia posiadał dwie jednostki broni palnej w postaci pistoletu (...), nieustalonego modelu wraz z nieustaloną liczbą nabojów pistoletowych oraz pistoletu (...) wraz z pięcioma sztukami nabojów pistoletowych kaliber (...) mm ((...) mm (...)),

to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k.

2. Z. M. (1) o to, że:

IX. w dniach 15 i 16 czerwca 2010 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość, nie mniej niż 576 gramów, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy Wydział III Karny z dnia 30 marca 2005 roku, sygn. akt III K 185/04, zmieniony następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydział II Karny z dnia 30 września 2005 roku, sygn. akt II AKa 187/05 za czyny z art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1kk, art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk i art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65§1kk w zw. z art. 12 kk i art. 258§1kk na karę 8 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 10 października 2003 roku do 15 kwietnia 2010 roku,

to jest o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w okresie od 16 czerwca 2010 roku do 11 lipca 2010 roku w Ś., działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M. W., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu, zbywając innym osobom, znaczną ilość, nie mniej niż 576 gramów, uprzednio wytworzonej wspólnie i w porozumieniu z M. W. substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie IX,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XI. w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S., powiat (...), działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 15, 3 kg soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie IX,

to jest o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XII. w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku w S., powiat (...), L., powiat (...), W. oraz K., powiat (...), działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. W. wbrew art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość nie mniej niż 14,970 kg, uprzednio wytworzonej wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, zbywając ją innym osobom, a w tym : P. D. - nie mniej niż 6,06 kg, A. G.- nie mniej niż 7,14 kg, A. M. (1) i innemu nieustalonemu mężczyźnie- nie mniej niż po 0,75 kg oraz J. R. (1) -nie mniej niż 27 gram,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie IX,

to jest o czyn z art. 56 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIII. w dniu 15 września 2010 roku w miejscowości S., powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy posiadał prekursor grupy I-R w postaci – benzylometyloketonu ((...)) w ilości 10,7 litra oraz prekursory grupy II-BR w postaci kwasu siarkowego w ilości 7 litrów, kwasu solnego w ilości 14 litrów, acetonu w ilości 1 litra, jak i posiadał przyrządy w postaci nasadki trójramiennej ze szlifem, szklanej nasady lukowej ze szlifem, dwóch korków szklanych, dwóch modyfikowanych naczyń stalowych, ciśnieniowych z króćcami, kolby płaskodennej o pojemności 4 litrów, 3 chłodnic (...), jak i też dwóch czasz grzewczych z regulowaną temperaturą, dwóch kolb okrągłych dennych o pojemności 20 l, dwóch termometrów laboratoryjnych, dwóch chłodnic (...) podłączonych do zamkniętego obiegu wody, składającego się ze zbiornika o pojemności 210 l wypełnionego wodą oraz dwóch pomp wodnych składających się na dwie niezależne linie technologiczne służące do wytwarzania soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie IX,

to jest o czyn z art. 61 i art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

3. M. K., o to, że:

XIV. w okresie od maja 2009 roku do grudnia 2009 roku we W. działając w warunkach czynu ciągłego, czyniąc sobie stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znaczną ilością - nie mniej niż 5 kg środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci ziela konopi innej niż włókniste (marihuany) i amfetaminy, w ten sposób, że po nabyciu ich od Z. W. sprzedawał je kolejnej osobie,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. w dniu 15 września 2010 roku we W. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał w mieszkaniu środek odurzający w postaci ziela konopi innej niż włókniste (marihuany) w ilości 0,96 grama, a w samochodach marki : T. (...) o nr rej. (...) w ilości 0,58 grama oraz marki O. (...) w ilości 0,20 grama, to jest łącznie 1,74 grama,

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

XVI. w dniu 15 września 2010 roku we W., bez wymaganego zezwolenia posiadał 25 sztuk naboju pistoletowych kaliber (...) (...) mm M.) produkcji polskiej z pociskami pełnopłaszczowymi, 19 sztuk naboju alarmowych kal. (...) mm produkcji włoskiej oraz 20 sztuk pistoletowych naboju gazowych kaliber (...) mm z gazowym ładunkiem rażącym produkcji włoskiej,

to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k.

XVII. w dniu 15 września 2010 roku we W., ukrywał dokumenty należące do T. S., którymi nie miał prawa dysponować, w postaci prawa jazdy kat B nr (...), dowodu osobistego nr (...) oraz książeczki wojskowej nr (...),

to jest o czyn z art. 276 k.k.

4. P. D. o to, że:

XVIII. w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku we W. oraz K., powiat (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znaczną ilością, nie mniej niż 6,06 kg, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. M. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., nabywając ją od nich w cenie po 8000 zł za 1 kg w celu dalszej odsprzedaży, przy czym zarzucany mu czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karanym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział III Karny z dnia 11 kwietnia 2002 roku za czyny z art. 280§2kk i art. 275§1kk w zw. z art. 11§2kk, art. 43 ust. 1 i 3, art. 45 ust. 1 i 2 oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 263§2kk, art. 270§1 i 3 kk w zw. z art. 12 kk, art. 276 kk w zw. art. 91§1kk, sygn. akt III K 228/00, na karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od 30 listopada 1999 roku do 30 marca 2006 roku,

to jest o czyn z art. 56 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XIX. w dniu 5 lipca 2011 roku w K., powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający w postaci ziela konopi innej niż włókniste (marihuana) w ilości nie mniejszej niż 8,13 grama, oraz substancję o wadze 2,6 grama zawierającą mefedron,

to jest o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

5. A. G. o to, że:

XX. w dniu 14 czerwca 2010 roku w L., powiat (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu wytworzenia substancji psychotropowej wprowadził do obrotu 700 ml benzylometyloketonu (...), prekursora grupy I-R, sprzedając go za pośrednictwem Z. W. za kwotę 2000 zł Z. M. (1), udzielając w ten sposób pomocy Z. M. (1) do wytworzenia w dniach 15 i 16 czerwca 2010 roku w Ś. znacznej ilości, nie mniej niż 576 gramów, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karanym wyrokiem Sądu Okręgowego we Opolu Wydział III Karny z dnia 14 lutego 2005 roku, sygn. akt III K 94/04 za czyny z art. 280§1kk, art. 263§2kk i art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 12 marca 2006 roku do 29 lipca 2008 roku,

to jest o czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXI. w sierpniu 2010 w L., powiat (...) i innych miejscowościach, działając w warunkach czynu ciągłego, w celu wytworzenia substancji psychotropowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu 20 litrów benzylometyloketonu (...), prekursora grupy I-R, sprzedając go Z. W. i Z. M. (1) za kwotę 700 Euro za 1 litr, udzielając im w ten sposób pomocy do wytworzenia, wbrew przepisom ustawy, w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S., powiat (...), znacznej ilości- nie mniej niż 15,3 kg, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XX,

to jest o czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXII. w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku w L., powiat (...) i innych miejscowościach, działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znacznej ilości -nie mniej niż 7,14 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. M. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., nabywając ją od nich, w celu dalszej odsprzedaży, w cenie po 8000 zł za 1 kg,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XX,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXIII. w okresie pomiędzy 8 września 2010 roku, a 10 września 2010 roku w L., powiat (...), bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci pistoletu (...) wraz z pięcioma sztukami naboju pistoletowych kaliber (...) mm ((...) mm (...)), przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XX,

to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXIV. w dniach 14 i 15 września 2010 roku w L., powiat (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wprowadził do obrotu 10,7 litra benzylometyloketonu ((...)), prekursora grupy I-R, sprzedając go Z. W. i Z. M. (1) za kwotę 700 Euro za 1 litr,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XX,

to jest czyn z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii art. 64 § 1 k.k.

6. A. M. (1) o to, że:

XXV. w sierpniu 2010 roku w S., powiat (...), wbrew art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, brał udział w obrocie znaczną ilością - nie mniej niż 0,750 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. W., działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), nabywając ją w celu dalszej odsprzedaży od Z. W. w zamian za samochód osobowy marki V. (...) o nr VIN (...),

to jest o czyn z art. 56 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

7. M. W. o to, że:

XXVI. w dniach 15 i 16 czerwca 2010 roku w Ś., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość -nie mniej niż 576 gramów substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa będąc karanym wyrokiem łącznym Sadu Okręgowego w Świdnicy z dnia 29 lipca 2011 roku sygn. akt III K 79/1 obejmującym:

- wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, Wydział III Karny z dnia 20 września 2004 roku, sygn. akt IIIK 89/04, za czyny z art. 40 ust 2, art. 48 ust. 3, art. 47, 44 ust 2 w zw. z art. 43 ust 3i art. 48 ust. 3 , art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 4 lat pozbawienia wolności ,

- wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 31 marca 2010 roku, sygn. akt III k 16/08 zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu Wydział II Karny z dnia 4 maja 2011 roku, za czyny z art. 56 ust. 3, art. 53 ust. 2 i 3 oraz art. 258§1kk na karę 7 lat pozbawienia wolności,

na karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył częściowo w okresie od 1 czerwca 2003 roku do 23 grudnia 2005 roku oraz od 7 grudnia 2006 roku do 30 kwietnia 2009 roku,

to jest o czyn z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXVII. w okresie od 16 czerwca 2010 roku do 11 lipca 2010 roku w Ś., działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu, zbywając innym osobom, znaczną ilość, nie mniej niż 576 gramów, uprzednio wytworzonej wspólnie i w porozumieniu z M. W. substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XXVI,

to jest o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXVIII. w okresie od 16 czerwca 2010 roku do 18 sierpnia 2011 roku w Ś., wbrew przepisom ustawy, w celu niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, posiadał prekursorzy grupy II-BR w postaci kwasu solnego w ilości 44 litrów, kwasu siarkowego w ilości 4,5 litra, toluenu w ilości 7 litrów oraz posiadał urządzenia służące do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w postaci sączków laboratoryjnych, szklanej kolumny V. połączonej na stałe z chłodnicą spiralną z węzami gumowymi i pompką elektryczną, szklanej kolby dwuszyjnej ze szlifem o pojemności 4 litrów wraz z płaszczem grzewczym oraz elektrycznym regulatorem mocy (...), szklanej zlewki o pojemności 400 ml, węży gumowych, korka szklanego ze szlifem, gogli laboratoryjnych, trzech termometrów laboratoryjnych na szlif, dwóch lejków z tworzywa sztucznego, szklanej kolby płaskodennej o pojemności 10 litrów, szklanej kolby okrągłodennej trójszyjnej ze szlifem o pojemności 2 litrów, szklanej kolby okrągłodennej dwuszyjnej ze szlifem o pojemności 4, dwóch szklanych rozdzielaczy gruszkowe na szlif, ze szklanymi kranami o pojemności 1 litra, chłodnicy szklanej L., szklanej nasadki trzyramiennej destylacyjnej prostej ze szlifem, szklanej nasadki łukowej ze szlifem, szklanego złącza ekspansyjnego, zlewki z tworzywa sztucznego z uchem o pojemności 1 litra, laboratoryjnego płaszcza grzejnego o średnicy wewnętrznej 17 cm, pompki eklektycznej wodnej (...) (...), fragmentu metalowego przewodu kominowego białego z doklejoną rurą elastyczną wykonaną z folii aluminiowej koloru srebrnego, 8 kuwet z tworzywa sztucznego oraz 1 jednej kuwety metalowej,

przy czym zarzucany czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XXVI,

to jest o czyn z art. 61 i art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

8. J. R. (1) o to, że:

XXIX. w sierpniu 2010 roku w J. zbył Z. M. (1) oraz Z. W. przyrządy w postaci kolby i chłodnicy, przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, przy czym zarzucany mu czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio karany wyrokiem Sadu Okręgowego we Jeleniej Górze Wydział III Karny z dnia 4 czerwca 2001 roku, sygn. akt III K 163/00 za czyny z art. 43 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28 sierpnia 2006 roku do dnia 28 grudnia 2007 roku,

to jest o czyn z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

XXX. na początku września 2010 roku w B., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znacznej ilości, nie mniej niż 27 gram, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. M. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., przyjmując ją od nich nieodpłatnie

w celu przekazania innym osobom – potencjalnym nabywcom kolejnych partii wytworzonej przez nich substancji psychotropowej,

przy czym zarzucany mu czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w zarzucie XXIX,

to jest o czyn z art. 56 ust.1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 r. o sygn. akt III K (...)/12 :

I. uznał oskarżonego **Z. W.** za winnego czynu opisanego w punkcie I. części wstępnej wyroku, przy czym w miejsce „w okresie od maja 2009 roku do grudnia 2009 roku” ustalił „w okresie od czerwca 2009 roku do października 2009 roku” oraz w miejsce „nie mniej niż 5 kg” ustalił „nie mniej niż 4 kg” tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją ustawy obowiązującej od dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 4§1 k.k. w zw. art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i karę 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

II. uznał oskarżonego **Z. W.** za winnego czynu opisanego w punkcie II. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznał oskarżonego **Z. W.** za winnego czynu opisanego w punkcie III. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu oraz art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

IV. uznał oskarżonego **Z. W.** za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010r. do 15 września 2010r., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), w warunkach czynu ciągłego, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. I. części wstępnej wyroku, w S., L., W. oraz K., wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 15,3kg, a następnie nie mniej niż 14,97 kg tego środka wprowadził do obrotu, udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu, a także wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy posiadał prekursorzy oraz przyrządy składające się na dwie niezależne linie technologiczne służące do wytwarzania soli amfetaminy, a w tym:

- w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S. nr (...), powiat (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 15,3 kg soli amfetaminy,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku w S., powiat (...), L., powiat (...), W. oraz K., powiat (...), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość soli amfetaminy, nie mniej niż 13,95kg, zbywając: P. D. nie mniej niż 6,06 kg, A. G. nie mniej niż 7,14 kg, A. M. (1) nie mniej niż 0,75 kg; udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mniej niż 0,75kg soli amfetaminy nieustalonemu mężczyźnie oraz czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości soli amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 27 gram soli amfetaminy przekazując ją J. R. (1) w celu spróbowania i oceny jakości,

- w dniu 15 września 2010 roku w S., powiat (...), działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1) oraz wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy posiadał prekursor grupy I-R w postaci – benzylometyloketonu ((...)) w ilości 10,7 litra, prekursorzy grupy II-BR w postaci kwasu siarkowego w ilości 7 litrów, kwasu solnego w ilości 14 litrów, acetonu w ilości 1 litra, jak i posiadał przyrządy w postaci nasadki trójramiennej ze szlifem, szklanej nasady łukowej ze szlifem, dwóch korków szklanych, dwóch modyfikowanych naczyń stalowych, ciśnieniowych z króćcami, kolby płaskodennej

o pojemności 4 litrów, 3 chłodziac (...), jak i też dwóch czasz grzewczych z regulowaną temperaturą, dwóch kolb okrągłych dennych o pojemności 20 l, dwóch termometrów laboratoryjnych, dwóch chłodziac (...) podłączonych do zamkniętego obiegu wody, składającego się ze zbiornika o pojemności 210 l wypełnionego wodą oraz dwóch pomp wodnych, składających się na dwie niezależne linie technologiczne służące do wytwarzania soli amfetaminy,

to jest czynu z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 w zw. z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 61 w zw. z art. 54 ust. 1 w zw. z art. 57 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności i karę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

V. uznał oskarżonego **Z. W.** za winnego czynu opisanego w punkcie VI. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. uznał oskarżonego **Z. W.** za winnego czynu opisanego w punkcie VIII. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż czynu tego oskarżony dopuścił się pomiędzy lipcem a 15 września 2010r. oraz w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanych w pkt. I. części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

VII. uznał oskarżonego **Z. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od 15 czerwca do 11 lipca 2010r., działając wspólnie i w porozumieniu z M. W., w warunkach czynu ciągłego, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. IX. części wstępnej wyroku, w Ś., wytworzył znaczną ilość, nie mniej niż 576 gram substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, a następnie wprowadził ją wspólnie i w porozumieniu z M. W. do obrotu, a w tym:

- w dniach 15 i 16 czerwca 2010 roku w Ś., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość, nie mniej niż 576 gramów substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy,

- w okresie od 16 czerwca 2010 roku do 11 lipca 2010 roku w Ś., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość, nie mniej niż 576 gram soli amfetaminy,

to jest czynu z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 kk przy zastosowaniu art. 60§3 k.k. i art. 60§6 ust. 2 k.k. wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

VIII. uznał oskarżonego **Z. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od sierpnia 2010r. do 15 września 2010r., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., w warunkach czynu ciągłego, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. IX. części wstępnej wyroku, w S., L., W. oraz K., wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 15,3kg, a następnie nie mniej niż 14,97 kg tego środka wprowadził do obrotu, udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu, a także wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy posiadał prekursorsy oraz przyrządy składające się na dwie niezależne linie technologiczne służące do wytwarzania soli amfetaminy, a w tym:

- w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S. nr (...), powiat (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci nie mniej niż 15,3 kg soli amfetaminy,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku w S., powiat (...), L., powiat (...), W. oraz K., powiat (...), wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość

soli amfetaminy, nie mniej niż 13,95kg, zbywając: P. D. nie mniej niż 6,06 kg, A. G. nie mniej niż 7,14 kg, A. M. (1) nie mniej niż 0,75 kg; udzielił w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nie mniej niż 0,75kg soli amfetaminy nieustalonemu mężczyźnie oraz czynił przygotowania do wprowadzenia do obrotu znacznej ilości soli amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 27 gram soli amfetaminy przekazując ją J. R. (1) w celu spróbowania i oceny jakości,

- w dniu 15 września 2010 roku w S., powiat (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu niedozwolonego wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy posiadał prekursor grupy I-R w postaci – benzylometyloketonu ((...)) w ilości 10,7 litra, prekursory grupy II-BR w postaci kwasu siarkowego w ilości 7 litrów, kwasu solnego w ilości 14 litrów, acetonu w ilości 1 litra, jak i posiadał przyrządy w postaci nasadki trójramiennej ze szlifem, szklanej nasady łukowej ze szlifem, dwóch korków szklanych, dwóch modyfikowanych naczyń stalowych, ciśnieniowych z króćcami, kolby płaskodennej o pojemności 4 litrów, 3 chłodnic (...), jak i też dwóch czasz grzewczych z regulowaną temperaturą, dwóch kolb okrągłych dennych o pojemności 20 l, dwóch termometrów laboratoryjnych, dwóch chłodnic (...) podłączonych do zamkniętego obiegu wody, składającego się ze zbiornika o pojemności 210 l wypełnionego wodą oraz dwóch pomp wodnych, składających się na dwie niezależne linie technologiczne służące do wytwarzania soli amfetaminy,

to jest czynu z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 w zw. z art. 59 ust. 1 w zw. z art. 61 w zw. z art. 54 ust. 1 w zw. z art. 57 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 k.k. przy zastosowaniu art. 60§3 k.k. i art. 60§6 ust. 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

IX. uznał oskarżonego **M. K.** za winnego tego, że w okresie od czerwca 2009 roku do grudnia 2009 roku, działając w warunkach czynu ciągłego, czyniąc sobie stałe źródło dochodu, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii udzielił odpłatnie, zbywając innym osobom nie mniej niż 4 kg środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci ziela konopi innej niż włókniste (marihuany) i amfetaminy, które nabył od Z. W., tj. przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33§2 k.k. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 (trzydzieści) złotych;

X. uznał oskarżonego **M. K.** za winnego czynu opisanego w punkcie XV. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. uznał oskarżonego **M. K.** za winnego czynu opisanego w punkcie XVI. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. uznał oskarżonego **M. K.** za winnego czynu opisanego w punkcie XVII. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 276 k.k. i za to na podstawie art. 276 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. uznał oskarżonego **P. D.** za winnego tego, że w okresie pomiędzy sierpniem 2010 roku a 5 lipca 2011 roku we W. oraz K., powiat (...), działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość, nie mniej niż 6,06 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. M. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., nabywając ją od nich w cenie po 8000 zł za 1 kg, przy czym zarzucany mu czyn popełnił w warunkach powrotu do przestępstwa, opisanych w pkt. XVIII. części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją ustawy obowiązującej od dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

XIV. uznał oskarżonego **P. D.** za winnego czynu opisanego w punkcie XIX. części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. uznał oskarżonego **A. G.** za winnego czynu opisanego w punkcie XX. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

XVI. uznał oskarżonego **A. G.** za winnego tego, że w okresie od sierpnia do 15 września 2010 w L., powiat (...) i innych miejscowościach, działając w warunkach czynu ciągłego, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. XX. części wstępnej wyroku, w celu wytworzenia substancji psychotropowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu 30,7 litrów benzylometyloketonu ((...)), prekursora grupy I-R, sprzedając go Z. W. i Z. M. (1) za kwotę 700 Euro za 1 litr, udzielając im w ten sposób pomocy do wytworzenia, wbrew przepisom ustawy, w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S., powiat (...), znacznej ilości- nie mniej niż 15,3 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, a także brał udział w obrocie znacznej ilości, nie mniej niż 2,7 kg soli amfetaminy oraz posiadał znaczną ilość, nie mniej niż 4,44 kg soli amfetaminy, a w tym:

- w sierpniu 2010r. w celu wytworzenia substancji psychotropowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu 20 litrów benzylometyloketonu ((...)), prekursora grupy I-R, sprzedając go Z. W. i Z. M. (1) za kwotę 700 Euro za 1 litr, udzielając im w ten sposób pomocy do wytworzenia, wbrew przepisom ustawy, w okresie od sierpnia 2010 roku do początku września 2010 roku w S., powiat (...), znacznej ilości- nie mniej niż 15,3 kg, substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy,

- w okresie od sierpnia 2010 roku do 14 września 2010 roku w L., powiat (...) i innych miejscowościach, działając w warunkach czynu ciągłego, wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii brał udział w obrocie znacznej ilości - nie mniej niż 2,7 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy oraz posiadał znaczną ilość – nie mniej niż 4,44 kg soli amfetaminy, wytworzonych przez Z. M. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. W., nabywając ją od nich w cenie po 8000 zł za 1 kg,

- w dniach 14 i 15 września 2010 roku w L., powiat (...), działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w celu wytworzenia substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wprowadził do obrotu 10,7 litra benzylometyloketonu ((...)), prekursora grupy I-R, sprzedając go Z. W. i Z. M. (1) za kwotę 700 Euro za 1 litr,

to jest czynu z art. 61 w zw. z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności oraz karę 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

XVII. uznał oskarżonego **A. G.** za winnego czynu opisanego w punkcie XXIII. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż dopuścił się go w pierwszej połowie września 2010r., tj. przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVIII. uznał oskarżonego **A. M. (1)** za winnego tego, że w sierpniu 2010 roku w S., powiat (...) wbrew art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, udzielił innym osobom znaczną ilość - nie mniej niż 0,75 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. W., działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), tj. przestępstwa z art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 58 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XIX. uznał oskarżonego **M. W.** za winnego tego, że w okresie od 15 czerwca do 18 sierpnia 2011r., działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), w warunkach czynu ciągłego, w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. XXVI. części wstępnej wyroku, w Ś., wytworzył znaczną ilość, nie mniej niż 576 gram substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, a następnie wprowadził ją wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1) do obrotu, a także w celu niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy posiadał prekursory oraz urządzenia służące do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, a w tym:

- w dniach 15 i 16 czerwca 2010 roku w Ś., wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wytworzył znaczną ilość, nie mniej niż 576 gramów substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy,

- w okresie od 16 czerwca 2010 roku do 11 lipca 2010 roku w Ś., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu znaczną ilość, nie mniej niż 576 gram soli amfetaminy,

- w okresie od 16 czerwca 2010 roku do 18 sierpnia 2011 roku w Ś., wbrew przepisom ustawy, w celu niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, posiadał prekursory grupy II-BR w postaci kwasu solnego w ilości 44 litrów, kwasu siarkowego w ilości 4,5 litra, toluenu w ilości 7 litrów oraz posiadał urządzenia służące do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w postaci sączków laboratoryjnych, szklanej kolumny V. połączonej na stałe z chłodnicą spiralną z węzami gumowymi i pompką elektryczną, szklanej kolby dwuszyjnej ze szlifem o pojemności 4 litrów wraz z płaszczem grzewczym oraz elektrycznym regulatorem mocy (...), szklanej zlewki o pojemności 400 ml, węży gumowych, korka szklanego ze szlifem, gogli laboratoryjnych, trzech termometrów laboratoryjnych na szlif, dwóch lejków z tworzywa sztucznego, szklanej kolby płaskodennej o pojemności 10 litrów, szklanej kolby okrągłodennej trójszyjnej ze szlifem o pojemności 2 litrów, szklanej kolby okrągłodennej dwuszyjnej ze szlifem o pojemności 4, dwóch szklanych rozdzielaczy gruszkowe na szlif, ze szklanymi kranami o pojemności 1 litra, chłodnicy szklanej L., szklanej nasadki trzyramiennej destylacyjnej prostej ze szlifem, szklanej nasadki łukowej ze szlifem, szklanego złącza ekspansyjnego, zlewki z tworzywa sztucznego z uchem o pojemności 1 litra, laboratoryjnego płaszcza grzejnego o średnicy wewnętrznej 17 cm, pompki elektrycznej wodnej (...)(...)i, fragmentu metalowego przewodu kominowego białego z doklejoną rurą elastyczną wykonaną z folii aluminiowej koloru srebrnego, 8 kuwet z tworzywa sztucznego oraz 1 jednej kuwety metalowej,

to jest o czyn art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 w zw. z art. 61 w zw. z art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 kk wymierzył mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i 100 (stu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

XX. uznał oskarżonego **J. R. (1)** za winnego tego, że w okresie od sierpnia do początku września 2010r., działając w warunkach czynu ciągłego oraz w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. XXIX. części wstępnej wyroku, w J. oraz B. przekazał Z. M. (1) oraz Z. W. przyrzady w postaci kolby i chłodnicy, przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz posiadał znaczną ilość – nie mniej niż 27 gram soli amfetaminy, a w tym:

- w sierpniu 2010 roku w J. przekazał Z. M. (1) oraz Z. W. przyrzady w postaci kolby i chłodnicy, przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy,

- na początku września 2010 roku w B., wbrew przepisom art. 33-35 i 37 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał znaczną ilość – nie mniej niż 27 gram substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. M. (1), działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. W.,

to jest czynu z art. 54 ust. 1 w zw. z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją ustawy obowiązującej od dnia 9 grudnia 2011r. w zw. z art. 4§1 k.k. w zw. z art. 11§3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XXI. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. wymierzył oskarżonym kary łączne:

- **Z. W.** karę łączną 10 (dziesięciu) lat pozbawienia wolności oraz 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) złotych,
- **Z. M. (1)** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,
- **M. K.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,
- **P. D.** karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności,
- **A. G.** karę łączną 9 (dziewięciu) lat pozbawienia wolności oraz 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych,

XXII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania:

- **Z. W.** od 15.09.2010r. do 21 lutego 2013r.,
- **Z. M. (1)** od 15.09.2010r. do 14.07.2011r.,
- **M. K.** od 15.09.2010r. do 15.09.2011r.,
- **P. D.** od 5.07.2011r. do 23.12.2011r.,
- **A. G.** od 5.09.2011r. do 21 lutego 2013r.,
- **A. M. (1)** od 8.09.2011r. do 22.12.2011r.;

XXIII. na podstawie art. 45§1 k.k. orzekł od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa przepadek korzyści majątkowych:

- od Z. W. 85.500zł,
- od Z. M. (1) 58.500 zł,
- od M. K. 41.500zł,
- od A. G. 111.960 zł,
- od A. M. (1) 8.000zł,
- od M. W. 3.500 zł,
- od J. R. (1) 2400zł;

XXIV. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie Drz 54/12 – Drz 82/12 (k. 5642 – 5643), Drz 84/12 – Drz 159/12 (k. 5643 – 5646), Drz 161/12 – 169/12 (k. 5646), Drz 177/12 – 178/12 (k. 5649 – 5650), Drz 182/12 – 183/12 (k. 5650), 186/12 – 211/12 (k. 5650 – 5652);

XXV. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie Drz 83/12 (k. 5643), Drz 218/12 (k. 5647), Drz 172/12 – Drz 173/12 (k. 5649), 179/12 – 181/12 (k. 5650), 184/12 – 185/12 (k. 5650);

XXVI. postanowił załączyć do akt sprawy dowody rzeczowe opisane w wykazie Drz 160/12 (k. 5646), Drz 170/12 (k. 5646);

XXVII. na podstawie art. 44 § 6 k.k. orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie Drz 212/12 – Drz 217/12 (k. 5647), Drz 219/12 – Drz 220/12 (k. 5647);

XXVIII. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił D. W. dowody rzeczowe opisane w wykazie Drz 174/12 – Drz 176/12 (k. 5649);

XXIX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. F. kwotę 3321zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu Z. M. (1) z urzędu;

XXX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. G. kwotę 2952zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu M. W. z urzędu;

XXXI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. M. kwotę 2952zł brutto tytułem kosztów nieopłaconej obrony udzielonej oskarżonemu J. R. (1) z urzędu;

XXXII. zasądził od oskarżonych: P. D., M. K. i J. R. (1) na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania na nich przypadających, w tym wymierzył im opłaty, P. D. i J. R. (1) po 400zł oraz M. K. 1000zł;

XXXIII. zwolnił oskarżonych Z. W., Z. M. (1), A. G., A. M. (1) i M. W. od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty w sprawie.

Obrońca Z. W. zaskarżyła wyrok w części dotyczącej pkt III, IV i V części dyspozytywnej/ k. 6780/.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła rażąco niewspółmierność orzeczonych kar w wymiarze:

- 4 lat pozbawienia wolności za przestępstwo opisane w pkt III części wstępnej wyroku:

- 8 lat pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV części dyspozytywnej skarżonego wyroku.

Skarżonemu orzeczeniu w pkt V części dyspozytywnej zarzuciła naruszenie prawa materialnego a to art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego niezastosowanie, przypadku stwierdzenia posiadania przez oskarżonego 0,81 grama marihuany, co – w przypadku tak nieznacznej ilości środka odurzającego – stanowi wypadek mniejszej wagi.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, aby sąd :

- w miejsce orzeczonej w pkt. III części dyspozytywnej kary 4 lat pozbawienia wolności orzekł karę 3 lat pozbawienia wolności;

- w miejsce orzeczonej kary 8 lat pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV części dyspozytywnej orzekł karę 5 lat pozbawienia wolności;

- zakwalifikował zachowaniem oskarżonego opisane w pkt VI części wstępnej wyroku jako wypadek mniejszej wagi, o którym mowa w art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i w konsekwencji orzekł za to przestępstwo karę grzywny, a w konsekwencji na nowo ukształtował wymiar kary łącznej poprzez orzeczenie jej w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności.

Apelację w zakresie rozstrzygnięcia o karze wniósł na korzyść oskarżonego Z. M. (1) prokurator/ k. 6795/. Rzecznik oskarżenia publicznego zarzucił:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze, mogący mieć wpływ na niezastosowanie w stosunku do Z. M. (1) warunkowego zawieszenia wykonania, orzeczonej z nadzwyczajnym złagodzeniem, kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności poprzez przyjęcie, iż w jego przypadku nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, uzasadniająca zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena winna prowadzić do wniosku, iż w stosunku do niego taka pozytywna prognoza kryminologiczna zachodzi i mimo niewykonania kary nie popełni on ponownie przestępstwa, uzasadniając na podstawie art. 60 § 5 kk zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Wskazując na powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę wyroku Sądu I instancji poprzez orzeczenie w stosunku do Z. M. (1), na podstawie art. 65 § 5 kk, warunkowego zawieszenia na okres 6 lat próby orzeczonej w stosunku do niego kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Także obrońca z urzędu oskarżonego Z. M. (1) zaskarżyła wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze/ k. 6810/. Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 53 § 2 k.k. w zw. z art. 60 § 3 k.p.k. oraz art. 60 § 5 k.k. poprzez błędną ocenę okoliczności faktycznych sprawy i przyjęcie, iż brak jest podstaw do zastosowania wobec oskarżonego Z. M. (1) warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary 3 lat pozbawienia wolności.

W konsekwencji swej apelacji obrońca oskarżonego wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części i orzeczenie wobec oskarżonego Z. M. (1) kary 3 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 5.

W imieniu oskarżonego M. K. apelację wywiódł jego obrońca/ k. 6756/. Zaskarżył wyrok w części, a mianowicie w odniesieniu do przestępstwa zarzuconego temu oskarżonemu w punkcie XIV aktu oskarżenia, a przypisanego oskarżonemu w punkcie IX części rozstrzygającej wyroku. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił :

I. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania a mianowicie art. 7 w zw. z art. 2 § 1 pkt. 1 i art. 4 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego przez niezasadne uznanie za wiarygodne relacji złożonych w tej sprawie przez świadka R. K. i uznanie ich za wystarczający dowód winy oskarżonego M. K., podczas gdy wobec ich wzajemnej sprzeczności, braku konsekwencji i logiki, a także przy uwzględnieniu sytuacji procesowej w jakiej pozostawał R. K., nie mogą one stanowić pełnowartościowego dowodu, nie znajdując potwierdzenia w innych dowodach i przez to nie mogły być uznane za podstawę dla przyjęcia niekorzystnych dla oskarżonego, skutkujących przypisaniem mu winy za ten czyn, ustaleń:

II. mający wpływ na treść wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, polegający na uznaniu, że oskarżony M. K. we wskazanym w wyroku okresie przyjął od Z. W., a następnie zbył innym osobom 4 kg środków odurzających i substancji psychotropowych w postaci marihuany i amfetaminy, podczas gdy w świetle prawidłowo ustalonego stanu faktycznego brak było podstaw do takiego uznania.

Formułując powyższe zarzuty obrońca wniósł o :

1. zmianę wyroku w zaskarżonej części przez uniewinnienie oskarżonego

względnie o

2. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W całości został zaskarżony wyrok przez obrońcę oskarżonego P. D./ k. 6734/. W apelacji postawiono zarzuty :

1) błędy w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, że oskarżony P. D., w swoim domu w K. posiadał znaczną ilość amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 6.06 kg i na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii został za to skazany, jak również ustalenie, że oskarżony w swoim domu dodatkowo współposiadał 8,13 gr marihuany, podczas gdy wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału

dowodowego – a zwłaszcza treść wyjaśnień oskarżonych P. D., Z. W., D. W. oraz A. S. (2), złożonych zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i sądowym – prowadzi do wniosku, iż oskarżony P. D. przedmiotowych czynów się nie dopuścił, zaś w zebranych materiale dowodowym nie ma bezpośredniego i logicznego przekazu dowodowego na posiadanie i władanie przez niego jakąkolwiek ilością amfetaminy, a wskazana marihuana należała wyłącznie do konkubiny oskarżonego A. S. (2), a P. D. tylko o tym wiedział i mógł ewentualnie z tego skorzystać na własny użytek,

2) obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 4 k.p.k. , art. 5 § 2 k.p.k. , art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. i art. 424 pkt 1) k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej oceny materiału dowodowego, a w szczególności wyjaśnień oskarżonego P. D., jak również z uwagi na pominięcie okoliczności oraz dowodów odciążających przemawiających za niewinnością tego oskarżonego, przy jednoczesnym braku dążenia do wyjaśnienia występujących w tymże materiale istotnych lub dowodowych oraz istniejących wątpliwości oraz rozstrzygnięcia ich na niekorzyść oskarżonego.

Wskazując na powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie P. D. od zarzucanych mu czynów, względnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I – szej Instancji do ponownego rozpoznania.

Apelację w imieniu oskarżonego A. G. wywiodła jego obrońca/ k. 6827/. Apelacja została zwrócona przeciwko całości rozstrzygnięcia.

W apelacji autorstwa adw. M. S. postawiono zarzuty :

1. obrazę przepisów postępowania mającą na treść orzeczenia w szczególności:

- art. 7 kpk poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób sprzeczny z wytycznymi określonymi w tym przepisie, a to w sposób dowolny, abstrahujący od zasad logiki i doświadczenia życiowego, prowadzący do poczynienia błędnych ustaleń faktycznych,

- art. 366 § 1 kpk, art. 9 § 1 kpk i art. 2 § 2 kpk poprzez przeprowadzenie postępowania w sposób pobieżny, niedostatecznie wnikliwy, pominięcie szeregu okoliczności i brak dążenia do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, jak również oparcie rozstrzygnięcia na ustaleniach faktycznych, których prawdziwość jest co najmniej wątpliwa;

- art. 193 § 1 kpk poprzez przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczności nie wymagające wiedzy specjalnej, a następnie czynienie ustaleń w oparciu o tak skonstruowany, wadliwy dowód,

- art. 4 kpk poprzez badanie i interpretowanie poszczególnych okoliczności i dowodów na niekorzyść oskarżonego, przy jednoczesnym niedopuszczaniu i braku analizy możliwych wersji korzystnych,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść wynikający z jednej strony z dowolności w ocenie dowodów, z drugiej zaś z błędniaku, tj. niezwyfikowania szeregu okoliczności, niewyjaśnieni kwestii wątpliwych, działania w oparciu o założenie, iż wszystkie tezy aktu oskarżenia są prawdziwe.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W całości zaskarżony został również wyrok wobec oskarżonego A. M. (1)/ k. 6785/. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono :

1. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. w zw.z art. 410 k.p.k. i art. 424 § 1 pkt. 1 k.p.k. mające wpływ na treść orzeczenia, poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, przez bezkrytyczne danie wiary zeznaniom oskarżonego Z. M. (1) mimo zachodzących w nich sprzeczności, a nie uwzględniając dowodów

przemawiających na korzyść oskarżonego A. M. (1) w postaci jego wyjaśnień, wyjaśnień oskarżonego Z. W. oraz zeznań D. W.,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść wyroku, a polegający na uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia czynu polegającego na udzieleniu innym osobom znacznej ilości, nie mniej niż 0,75 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy wytworzonej przez Z. W. działającego wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1), wyłącznie w oparciu o wyjaśnienia Z. M. (1) mimo, iż prawidłowo wyprowadzone z materiału dowodowego wnioski oparte na wiedzy i doświadczeniu życiowym, a w konsekwencji logiczne, nie pozwalają na uznanie wyjaśnień oskarżonego Z. M. (1) za wiarygodne źródło dowodowe,

Ponadto wyłącznie z ostrożności procesowej:

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść wyroku, a polegający na przyjęciu, iż w stosunku do oskarżonego koniecznym jest jego resocjalizacja w warunkach izolacyjnych, z uwagi na znaczną szkodliwość popełnionego czynu, w sytuacji gdy Sąd I instancji nie poczynił żadnych ustaleń, co do istnienia po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących, uzasadniających wymierzenie mu kary z dobrodziejstwem warunkowego jej zawieszenia.

Formułując powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o :

1. zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu:

ewentualnie

2. uchylene wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca z urzędu oskarżonego M. W. zaskarżył wyrok w całości/ k. 6765/.Zarzucił :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego M. W. wypełniło znamiona czynu zabronionego opisanego art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji gdy brak jest jakichkolwiek obiektywnych dowodów wskazujących na fakt wytworzenia przez oskarżonego W. soli amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 576 gram,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego M. W. wypełniło znamiona czynu zabronionego opisanego art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji gdy brak jest jakichkolwiek obiektywnych dowodów wskazujących na fakty wprowadzenia przez niego do obrotu uprzednio przez siebie wytworzonych soli amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 576 gram

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zachowanie oskarżonego M. W. wypełniło znamiona czynu zabronionego opisanego art. 61 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji gdy brak jest jakichkolwiek obiektywnych dowodów wskazujących na fakt posiadania przez niego prekursorów grupy II-BR w postaci kwasu solnego, kwasu siarkowego i toluenu w celu wytworzenia środka odurzającego

4. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. które miało wpływ na treść orzeczenia, a polegające na tym, iż Sąd orzekający wydając zaskarżony wyrok ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dowolnie z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności polegający m.in. na tym, że Sąd dowolnie i wybiórczo ocenił dowody z wyjaśnień oskarżonych składanych przed sądem i przywołał je w ograniczonym zakresie tylko we fragmentach służących uzasadnieniu tezy o winie i sprawstwie oskarżonego W., w sytuacji gdy oskarżony przeczył swojemu udziałowi w produkcji i dystrybucji soli amfetaminy

6. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. które miało wpływ na treść orzeczenia, poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego, nasuwających się w sprawie wątpliwości dotyczących wiarygodności wyjaśnień współoskarżonego M., którego wyjaśnienia były poddawane wątpliwościom przez wszystkich pozostałych współoskarżonych i równoczesnym braku jakichkolwiek innych dowodów wskazujących na winę i sprawstwo oskarżonego W.

6. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 k.p.k. a polegające na tym, iż Sąd orzekający wydając zaskarżony wyrok pominął w zupełności i nie uwzględnił dowodów i okoliczności korzystnych dla oskarżonego, a to m.in., wyjaśnień oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów

7. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 424 k.p.k. poprzez niewskazanie jakie fakty Sąd I Instancji uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlatego nie uznał dowodów przeciwnych, a to odnośnie ocen wyjaśnień oskarżonego W. i wyjaśnień oskarżonego M.

8. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, a to m.in. kwestii dotyczącej wytworzenia i wprowadzenia do obrotu przez oskarżonego 576 gram soli amfetaminy i ustalenia osoby odbiorcy kupca narkotyku

9. rażąco surowość kary orzeczonej.

W związku z podniesionymi zarzutami w apelacji sformułowano wniosek o uchylenie powyższego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Także w całości wyrok został zaskarżony przez obrońcę z urzędu oskarżonego J. R. (1)/ k. 6817/. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono :

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zachowanie J. R. (1) wypełniło znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 54 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji, gdy brak jest obiektywnych dowodów wskazujących na fakt przekazania Z. M. (1) oraz Z. W. przyrządów w postaci kolby i chłodnicy, przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy;

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie, że zachowanie J. R. (1) wypełniło znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji, gdy brak jest obiektywnych dowodów wskazujących na fakt posiadania przez oskarżonego soli amfetaminy w ilości nie mniej niż 27 gram;

3. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. które miało wpływ na treść orzeczenia, polegające na tym, że Sąd orzekający wydając zaskarżony wyrok ocenił zgromadzony materiał dowodowy dowolnie z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności polegający na tym, że Sąd dowolnie i wybiórczo ocenił dowody z wyjaśnień oskarżonych składnych przed sądem i przywołał je w ograniczonym zakresie tylko we fragmentach służących uzasadnieniu tezy o winie i sprawstwie J. R. (1), który przeczy popełnieniu zarzucanych mu czynów;

4. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k. które miało wpływ na treść orzeczenia, poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego, nasuwających się w sprawie wątpliwości dotyczących wiarygodności wyjaśnień współoskarżonego M., którego wyjaśnienia były poddawane wątpliwościom przez wszystkich pozostałych współoskarżonych oraz W., którego zeznania Sąd wprost uznał za niewiarygodne;

5. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 4 k.p.k. polegające na tym, iż sąd orzekający wydając zaskarżony wyrok pominął w zupełności i nie uwzględnił dowodów i okoliczności korzystnych dla oskarżonego, a to m.in. wyjaśnień oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów;

6. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, a to m.in. kwestii zbycia przyrządów służących do produkcji substancji psychotropowych oraz kwestii dotyczącej posiadania przez oskarżonego nie mniej niż 27 gramów soli amfetaminy;

7. rażąco surowość kary orzeczonej.

W konsekwencji postawionych zarzutów obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie powyższego wyroku w całości oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Oskarżony złożył pismo zatytułowane „apelacja”/ k. 6805/. W swej „apelacji” sformułował zarzut obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k. oraz 5 § 2 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, wyrażającą się w dowolnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego dokonanej przez Sąd I instancji, która to dowolność polegała na rażącym wykroczeniu poza reguły swobodnej oceny dowodów poprzez przyjęcie, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala ponad nie dającą się usunąć wątpliwość uznać, iż dopuściłem się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu.

J. R. (1) wniósł o to aby Sąd Odwoławczy;

1. zmienił orzeczenie Sądu I instancji i uniewinnił go;
2. uchylił orzeczenie Sądu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu.

Sąd Apelacyjny zważył :

Apelacja obrońcy **Z. W./** k. 6780/ nie zasługuje na uwzględnienie. W apelacji podniesiono zarzut rażącej niewspółmierności kar orzeczonych w wymiarze : 4 lat pozbawienia wolności (punkt III części rozstrzygającej), 8 lat pozbawienia wolności (punkt IV części rozstrzygającej), a w konsekwencji także kary łącznej (punkt XXI części rozstrzygającej). Zarzucono także obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 62 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, poprzez jego niezastosowanie w odniesieniu do przestępstwa przypisanego oskarżonemu w punkcie V części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji wskazał okoliczności, które wziął pod uwagę przy wymiarze kar orzeczonych wobec **Z. W.**. A w konsekwencji wyciągnął trafne wnioski w zakresie orzeczonych kar. Argumentacja przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu apelacji nie podważa argumentacji sądu pierwszej instancji, jak również nie wskazuje na okoliczności, które uszły by uwadze Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

W odpowiedzi na podniesione zarzuty wskazać należy na wiodący udział **Z. W.** w zakresie przypisanych mu przestępstw. To na jego posesji uruchomiono linię produkcyjną amfetaminy. Oskarżony nabył niezbędny do produkcji amfetaminy benzylometyloketon ((...)). Bez jego udziału produkcja amfetaminy nie była by możliwa, bo to oskarżony miał tylko możliwość zakupu benzylometyloketonu ((...)). Zważyć również należy, iż to oskarżony zajmował się bezpośrednio wprowadzaniem do obrotu amfetaminy. Jego rola w popełnianiu przestępstw przypisanych mu wspólnie ze **Z. M. (1)** jest nieporównywalnie większa. Także postawa tego oskarżonego w toku całego toczącego się postępowania jest diametralnie odmienna od postawy **Z. M. (1)**. Ten ostatni przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Jego postawa była konsekwentna w toku toczącego się postępowania. **Z. M. (1)** współpracował z organami ścigania w ujawnieniu popełnionych przestępstw. Stąd też podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonych kar nie sposób argumentować, iż **Z. M. (1)** za przestępstwa popełnione wspólnie wymierzono znacznie niższą karę.

Trafnie sąd pierwszej instancji podniósł, że sposób rozprawiania amfetaminy przez **Z. W.** – w foteliku dziecięcym jego córki – świadczy o dużym stopniu demoralizacji tego oskarżonego. Podnosząc tę okoliczność zważyć również należy na uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa podobne/ k. 672, k. 676/, a w konsekwencji działanie w

warunkach powrotu do przestępstwa. Przypisanych mu przestępstw Z. W. dopuścił się krótko po opuszczeniu Zakładu Karnego bowiem w dniu 10 kwietnia 2008 r. został warunkowo zwolniony z odbycia reszty kary/ k. 677/.

Chybiony jest argument, iż oskarżony działał pod presją (...) – W. M. (1). Argumentacji przytoczonej w apelacji przeczą zeznania W. M. (1)/ k. 6412 v. w zw. z k. 5306-5309/ oraz wyjaśnienia Z. M. (1), w tym te złożone przez niego w czasie konfrontacji z oskarżonym Z. W. / k. 4464-4473/. Zważyć przy tym należy, iż Z. W. przyznał/ k. 4669/, że raczej nie ma nikogo kto by potwierdził, że miał dług u (...) i produkował narkotyki aby oddać dług. Odwołując się do wyjaśnień Z. M. (1) należy wskazać, iż nigdy nie podał aby wytworzona przez niego amfetamina miała trafić za pośrednictwem Z. W. do W. M. (1). Wskazał, że Z. W. mówił mu komu są sprzedawane narkotyki i za ile/ k. 1815/.

Brak podstaw do oceny, iż czyn przypisany oskarżonemu za posiadanie 0,81 grama marihuany stanowi wypadek mniejszej wagi, i winien być zakwalifikowany z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Kodeks karny nie zawiera definicji „wypadku mniejszej wagi”. Zdefiniowanie tego pojęcia zostało pozostawione doktrynie i orzecznictwu.

Problematyka związana z ustaleniem okoliczności decydujących o przyjęciu wypadku mniejszej wagi była przedmiotem licznych orzeczeń tak Sądu Najwyższego jak i sądów apelacyjnych. W orzeczeniach podkreśla się, że o przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu. Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motyw i cel działania sprawcy (wyrok SN z 04.04.1997 r. V KKN 6/97 – LEX, wyrok SA w Lublinie z 08.08.1996 r. II A Ka 91/96 – LEX).

O tym czy zachodzi wypadek mniejszej wagi decyduje ostateczny bilans wynikający z oceny wszystkich znamion przedmiotowych i podmiotowych danego czynu pozwalający ocenić, iż konkretny czyn cechuje się niewysoką społeczną szkodliwością.

Podobnie w literaturze wskazuje się, że wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości. To stopień społecznej szkodliwości czynu jest podstawowym kryterium oceny czy dany czyn można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi (por. Małgorzata Dąbrowska-Kardas, Piotr Kardas, Kodeks Karny z Komentarzem, Zakamycze, Kraków 1999 r. tom III s. 116-118 oraz przytoczoną tam literaturę).

A zatem wypadek mniejszej wagi to uprzywilejowana postać czynu o znamionach typu podstawowego, w której znamiona przestępstwa cechują się niewysoką szkodliwością społeczną.

Mając na uwadze powyższe rozważania należy wskazać, iż dla oceny czy zachodzi wypadek mniejszej wagi nie jest wystarczające ustalenie ilości posiadanego środka odurzającego ale również motyw działania oskarżonego. W realiach ocenianej sprawy są podstawy do oceny, iż oskarżony Z. W. wprowadzał do obrotu środki odurzające. Z tego zajęcia uczynił sobie stałe źródło dochodów, sposób na życie. Stąd też faktu posiadania 0,81 grama marihuany nie można oceniać w oderwaniu od wskazanej okoliczności oraz dotychczasowego trybu życia oskarżonego.

A zatem mając na uwadze powyższe oraz okoliczności wskazane przez Sąd Okręgowy/ k.6716v-6717v. i / k.6719v-6720v./ Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosków zawartych w apelacji. Kara wymierzona oskarżonemu Z. W. jest karą surową. Jednakże nie można ocenić jej jako kary rażąco surowej. Za taką oceną przemawiają wskazane już okoliczności a także bardzo wysoka społeczna szkodliwość przestępstw popełnionych przez tego oskarżonego. Do takiej oceny upoważniają rozmiary przestępczej działalności, w tym ilość produkowanej i wprowadzanej do obrotu amfetaminy.

Apelacja prokuratora/ k. 6795/ jak i apelacja obrońcy oskarżonego **Z. M. (1)**/ k. 6810/ zasługują na uwzględnienie. Obie apelacje w istocie sprowadzają się do kwestionowania stanowiska sądu pierwszej instancji w zakresie braku podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej temu oskarżonemu.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku/ k. 6718v./ Sąd Okręgowy wskazał, że w odniesieniu do oskarżonego Z. M. (1) nie znajduje podstaw do wyciągnięcia pozytywnej prognozy kryminologicznej. W uzasadnieniu swego stanowiska sąd pierwszej instancji wskazał, że „oskarżony jest osobą, która po opuszczeniu zakładu karnego w warunkach przedterminowego zwolnienia, natychmiast zaczął organizować swoją działalność przestępczą. Taka postawa, nawet w świetle późniejszej współpracy z organami ścigania, dyskwalifikuje oskarżonego jako osobę którą można obdarzyć zaufaniem i warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności”.

Nie ulega wątpliwości, że Z. M. (1) spełnia warunki formalne do warunkowego zawieszenia wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Za taką oceną przemawia analiza treści artykułu 60§5k.k. oraz wysokość kary wymierzonej temu oskarżonemu.

Ma rację sąd pierwszej instancji poddając w wątpliwość czy dotychczasowa droga życiowa tego oskarżonego (uprzednia karalność za przestępstwa podobne, nadużycie udzielonego mu zaufania w postaci warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności oraz planowanie przestępczej działalności w czasie rozmów z W. M. (1) jeszcze w czasie odbywania kary pozbawienia wolności i podjęcie przestępczej działalności tuż po opuszczeniu zakładu karnego) daje podstawy do wysnucia dodatniej prognozy kryminologicznej wobec Z. M. (1).

Autorzy obu apelacji wywiedzionych na korzyść Z. M. (1) trafnie jednak wskazują na postawę tego oskarżonego w toku postępowania karnego i w oparciu o tą postawę wywodzą, iż nastąpiła swoista metamorfoza oskarżonego. Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu przestępstw, ujawnienie swej całej działalności przestępczej oraz ujawnienie działalności przestępczej współoskarżonych pozwala ocenić, iż Z. M. (1) swą postawą w toku procesu dążył do zmiany, do zerwania z przestępczą działalnością. Taka postawa pozwala prognozować, że Z. M. (1) pomimo nie wykonania kary nie popełni ponownie przestępstwa. Oczywistym jest, iż prognoza kryminologiczna, jak każda inna prognoza będąca jedynie przewidywaniem przyszłych zdarzeń, jest ze swej istoty niepewna. Jednakże w realiach ocenianej sprawy Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że Z. M. (1) z uwagi na swą postawę zasługuje na danie mu szansy na powrót do normalnego życia w społeczeństwie. Zważyć należy też , że stosunkowo długi okres próby powoduje, iż w sytuacji gdyby prognoza kryminologiczna okazała się chybiona, wobec oskarżonego zostanie zarządzane wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności.

A zatem mając na uwadze powyższe oraz dzieląc argumenty zawarte w obu apelacjach wywiedzionych na korzyść oskarżonego, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok wobec Z. M. (1) w ten sposób, że warunkowo zawiesił temu oskarżonemu wykonanie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący sześć lat. Długość okresu próby jest pochodną społecznej szkodliwości przestępstw popełnionych przez Z. M. (1) oraz jego dotychczasowej drogi życiowej.

Zarzuty i wnioski zawarte w apelacji **M. K.** / k. 6756/ nie zasługują na uwzględnienie. M. K. został uznany winnym popełnienia czterech zarzucanych mu przestępstw(punkty IX-XII części rozstrzygającej wyroku). Za te przestępstwa sąd pierwszej instancji wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności(punkt XXI części rozstrzygającej wyroku) z zaliczeniem na poczet tej kary okresu tymczasowego aresztowania od 15.09.2010r. do 15.09.2011r.(punkt XXII części rozstrzygającej wyroku – k. 492 i k. 4186/.

Apelacja została zwrócona przeciwko czynowi zarzuconemu oskarżonemu w punkcie XIV, kwalifikowanemu z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.65§1 k.k. Czyn ten został przypisany oskarżonemu w punkcie IX części rozstrzygającej i zakwalifikowany z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. 65§1k.k. Wskazać przy tym należy, iż sąd pierwszej instancji uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu/ k. 6547/.

W apelacji podniesiono zarzut obrazu przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., art. 2§1 pkt 1k.p.k. i art. 4k.p.k. oraz zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Tak postawione zarzuty nie zasługują na uwzględnienie.

Ustalenia sądu pierwszej instancji są prawidłowe. Podstawę tych ustaleń stanowią zeznania R. K.. Brak podstaw aby dyskwalifikować ten dowód. Zeznania, a wcześniej wyjaśnienia składane przez R. K. są wewnętrznie spójne co do istotnych faktów związanych z przypisanym M. K. przestępstwem. Zważyć przy tym należy, iż te zeznania znajdują częściowe wsparcie w zeznaniach H. H., a także wyjaśnieniach Z. W.. W konfrontacji z zeznaniami R. K. wyjaśnienia M. K. zasługiwały na krytyczną ocenę. Za taką oceną przemawia również brak wewnętrznej spójności w wyjaśnieniach M. K. i to co do wszystkich przypisanych mu przestępstw oraz okoliczność, iż fakty przez niego podawane nie znalazły potwierdzenia w innych dowodach, a wręcz przeciwnie zeznania słuchanych świadków, w odniesieniu do kwestionowanego przestępstwa zeznania H. H., podważyły wiarygodność wyjaśnień oskarżonego.

Z zeznań R. K. wynika/ k. 6475 i nast./, że M. K. kilka razy kupował amfetaminę od Z. W.. Świadek dokładnie nie pamięta ile razy to było. Uczestniczył w czterech transakcjach. Były to paczki. M. K. mówił, że były to kilogramowe paczki. Także od M. K. wiedział za ile ten kupował oraz po ile dalej sprzedawał narkotyki. Podał / k. 33-34 2 zw. z k. 7475/, że (...) przywiózł M. K. kilogram marihuany. Sprzedał mu po 13 złotych za gram, a M. K. sprzedawał po 14,50 za gram. Amfetaminę Z. W. sprzedawał M. K. po 6,50 zł za gram a M. K. sprzedawał po 9 zł za gram. Transakcje były w 2009 r./ k. 1701-1702/.

R. K. konsekwentnie podtrzymywał swe wyjaśnienia, a następnie zeznania. Uczynił to także w toku konfrontacji z M. K./ k. 1599/ oraz na rozprawie. Jest to o tyle istotne, że sąd pierwszej instancji w oparciu o zasadę bezpośredniości mógł dokonać oceny zeznań R. K..

W apelacji eksponuje się, iż zeznania R. K. nie są spójne oraz wskazuje się na sytuację procesową R. K.. Sąd Apelacyjny podobnie jak i sąd pierwszej instancji dostrzega te okoliczności, których R. K. nie był w stanie precyzyjnie podać. Ta okoliczność jednak w żadnej mierze nie może dyskwalifikować tego dowodu. Ponownie należy powtórzyć, iż co do istotnego faktu, przekazywania amfetaminy i marihuany przez Z. M. (2) K. zeznania są spójne. Jeżeli zeznania R. K. nie były jednoznaczne jak co do ilości spotkań na których były przekazywane narkotyki, to te wątpliwości rozstrzygnięto na korzyść oskarżonego.

Świadek zeznał, iż transakcji z narkotykami było kilka. Świadek był obecny przy czterech transakcjach/ k. 1703/. Stąd też sąd pierwszej instancji zasadnie przyjął w swych ustaleniach/ k. 6649v-6650/, iż w czasie czterech spotkań Z. W. przekazał M. K. 4 kg środków odurzających. R. K. konsekwentnie wskazywał powołując się na wypowiedzi M. K., iż za każdym razem były to paczki kilogramowe. O takich właśnie paczkach mówiła D. W./ k. 2004 w zw. z k. 6275/. Świadek R. K. konsekwentnie również podawał cenę zakupu oraz cenę zbytu narkotyków. Nie zaglądał do paczek otrzymywanych przez M. K. od Z. W.. Stąd też nie był w stanie precyzyjnie określić ile było paczek amfetaminy a ile paczek marihuany. Ta wątpliwość również została rozstrzygnięta na korzyść oskarżonego, gdyż sąd pierwszej instancji ustalając korzyść osiągniętą z przestępstwa przez M. K. przyjął, iż marihuany – narkotyku droższego – był kilogram. Od M. K. świadek wiedział, iż ten otrzymuje od Z. W. amfetaminę i marihuanę/ k. 1704/. Takie też są ustalenia sądu pierwszej instancji. R. K. określił miejsca, w których były przekazywane narkotyki. Apelujący eksponuje w apelacji, iż R. K. mało precyzyjnie wskazuje miejsca, w których były przekazywane narkotyki. Te okoliczności badał sąd pierwszej instancji w toku rozprawy w dniu 3 stycznia 2013 r. R. K. wskazał, iż (...) przekazywał narkotyki przy (...) D. albo przy sklepie (...) przy ul. (...)/ k. 34/. Podał, iż w swoich zeznaniach cały czas mówi o tym samym sklepie. Chodzi o sklep naprzeciwko domu oskarżonego M. K.. Ostatecznie sprecyzował/ k. 6476/, że na parkingu pod blokiem Z. W. przekazał narkotyki trzy lub cztery razy a przy (...) D. raz.

Dokonując oceny zeznań R. K. należy również wskazać, iż był on osobą zaufaną dla Z. W. jak i M. K.. Razem prowadzili interesy. W tych interesach R. K. jeździł z M. K. do S.. Ta okoliczność wynika również z wyjaśnień M. K.. Oskarżony używał również swojego samochodu R. K.. Co też przyznaje w swych wyjaśnieniach M. K..

Przy ocenie zeznań R. K. należy zważyć również na wyjaśnienia Z. W.. Ten w toku postępowania przygotowawczego przyznał, iż dał amfetaminę M. K./ k. 5095 i k. 5289/. Te wyjaśnienia w toku dalszego postępowania Z. W. odwołał/ k. 6160/. Istotne są zeznania H. H./ k. 6295/. Świadek nie tylko zaprzeczył wyjaśnieniom M. K. w toku konfrontacji/ k. 1616/ ale na rozprawie przyznał również/ k. 6295/, że od K. dostał propozycję czy nie chciałby handlować marihuaną.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wskazane dowody upoważniały Sąd Okręgowy do dokonania ustaleń, którym ten sąd dał wyraz w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Także według Sądu Apelacyjnego należy stwierdzić, iż ocena dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji jest oceną swobodną, a nie dowolną. Ocena dowodów została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy w sposób wynikający z treści art. 2§2k.p.k. Zostały rozważone wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego. Wymiernym tego wyrazem są korzystniejsze dla oskarżonego ustalenie niż przyjęte w akcie oskarżenia oraz korzystniejsza dla oskarżonego ocena prawną jego zachowania. Wskazać należy również, iż sąd pierwszej instancji wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentował swe stanowisko w uzasadnieniu wyroku/ k. 6700v.- 6701v/.

Wskazano już wyżej, iż sąd pierwszej instancji dokonał odmiennej – korzystniejszej oceny prawnej zachowania oskarżonego w zestawieniu z oceną przyjętą w akcie oskarżenia. Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo, z odwołaniem się do ukształtowanego w tym zakresie orzecznictwa, uzasadnił swe stanowisko/ k. 6704v – 6705v/. Sąd Apelacyjny podziela ocenę prawną zachowania M. K. w zakresie przestępstwa przypisanego mu w punkcie IX części rozstrzygającej wyroku. W odniesieniu do tej oceny także w apelacji nie sformułowano zarzutów. Stąd też zdaniem sądu odwoławczego brak podstaw do szerszych wywodów w tym zakresie.

Nie budzi także zastrzeżeń kara wymierzona za oceniane przestępstwo. Gdy się zważy na sankcję przewidzianą za to przestępstwo to nie ulega wątpliwości, iż sąd wymierzył karę zbliżoną do dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał na szereg okoliczności obciążających, nie wskazując przy tym żadnej okoliczności łagodzącej/ k. 6718v./. Stąd też tak wymierzonej kary nie sposób uznać za karę rażąco surową. Z ustaleń sądu pierwszej instancji wynika, że M. K. działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. A zatem sąd był uprawniony do wymierzenia oskarżonemu także kary grzywny. Orzeczona grzywna uwzględnia rozmiar przestępczej działalności, korzyść majątkową jaką oskarżony osiągnął z przestępstwa popełnionego w ramach czynu ciągłego oraz jego sytuację materialną/ k. 6670v./. Także orzeczonej kary łącznej nie można ocenić jako kary rażąco surowej. Tę karę sąd ukształtował bowiem w oparciu o zasadę asperacji w sposób bardzo zbliżony do zasady absorpcji.

Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku wobec M. K..

Zasługują na częściowe uwzględnienie zarzuty i wnioski zawarte w apelacji obrońcy **P. D.**/ k. 6734/. Apelacja kwestionuje ustalenia faktyczne oraz zarzuca obrazę przepisów postępowania, a to art. 4 k.p.k., art. 5§2k.p.k., art. 7k.p.k., art. 410k.p.k. i art. 424§1k.p.k.

Oskarżonemu zarzucono popełnienie dwóch przestępstw z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii kwalifikowanych z art. 56 ust.1i3 w zw. z art. 12k.k. i art. 64§1k.k. oraz drugie z tych przestępstw kwalifikowane z art. 62 ust.1. Sąd pierwszej instancji uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej pierwszego z zarzucanych przestępstw/ k. 6517/ i w części rozstrzygającej wyroku przyjął, iż P. D. dopuścił się przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12k.k. w zw. z art. 64§1k.k. Sąd ustalił, iż tego czynu oskarżony dopuścił się w okresie od sierpnia 2010 r. do 5 lipca 2011 r.

W zakresie omawianego czynu Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń/ k. 6657-6659/. Podstawę tych ustaleń stanowią wyjaśnienia Z. M. (1). Wyjaśnił on „ (...) pożyczył od P. 20 000 zł na zakup (...) i było to przed pierwszym zakupem 10 litrów. (...) miał zwrócić P. dług w narkotykach, amfetaminie i miało to być 2,5 kg amfetaminy. To zostało rozliczone i (...) mu przekazał te narkotyki. (...) pojechał do P. na urodziny na początku września i wtedy wziął dla niego 2 kg amfetaminy i przywiózł pieniądze 16 000 zł za tą amfetaminę. (...) trzymał te pieniądze, mieliśmy się rozliczyć

potem po zrobieniu całego (...). Potem zawiózł P. jeszcze 1 kg amfetaminy i otrzymał od razu od niego pieniądze – 8 000 zł. Potem (...) zawiózł P. jeszcze 1,650 kg i nie otrzymał od razu pieniędzy, tak jak mówiłem miał je (...) odebrać w dniu kiedy został zatrzymany”/ k. 1256/. Na rozprawie/ k. 6187v./ Z. M. (1) sprostował, że ostatnia partia, która poszła do D. to 1,650 kg, a nie jak wcześniej zapisano w protokole/ k.1671/ 1,5 kg.

Sąd Apelacyjny nie znajduje podstaw do krytycznej oceny wyjaśnień Z. M. (1). Jego wyjaśnienia są konsekwentne w zakresie istotnych faktów. Zważyć przy tym należy, iż Z. M. (1) nie znał oskarżonego D.. Brak zatem jakichkolwiek powodów aby bezpodstawnie miał by go obciążać. W swych wyjaśnieniach wskazał go jako P. z W., który jeździ czarnym V. (...)/ k. 1027/. W oparciu o tablicę poglądową rozpoznał P. D./ k. 1254/. Konsekwentnie wskazywał cenę amfetaminy po jakiej była zbywana. Co istotne wyjaśnił, że ważył amfetaminę/ k. 1805/ oraz W. mówił mu komu są sprzedawane narkotyki i za ile/ k. 1815/. Wiarygodności wyjaśnień Z. M. (1) nie podważa jego postawa procesowa – odmowa udzielenia odpowiedzi na pytania współoskarżonych i ich obrońców/ k. 6171/. Oskarżony skorzystał z przysługujących mu uprawnień procesowych – k. 386§1k.p.k. Z takich uprawnień korzystali też inni oskarżeni/ k. 6115v./.

Dokonując oceny wyjaśnień Z. M. (1) należy zważyć na wyjaśnienia D. W./ k. 2004 i nast./. Wyjaśniła ona, iż jej mąż Z. W. przekazywał amfetaminę do P. D.. Gdy była na widzeniu z mężem ten mówił jej, że P. jest winien 12 000 zł. Wyjaśniła również, że otrzymała te 12.000 zł, które P. był winien. W czasie kolejnego przesłuchania podała, że P. D. był winien jej mężowi 12 000 zł za narkotyki/ k. 2060 i nast./. Sąd Apelacyjny dostrzega, iż na rozprawie/k. 6276/ D. W. składając zeznania podała, że nie wie co Z. robił z P. oraz nie wie za co P. dawał pieniądze Z.. Te zeznania należało ocenić krytycznie. Taka postawa to swoista solidarność ze Z. W. i P. D. mająca służyć ich obronie.

W konfrontacji z wyjaśnieniami Z. M. (1) i D. W. zasadnie sąd pierwszej instancji odmówił wiarygodności wyjaśnieniom P. D. i Z. W. dokonując ich trafnej oceny czemu dał wyraz w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku/ k.6698v. – 6999/.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, iż „ Nieznany jest także sposób wyliczenia ilości środka narkotykowego, nie wiadomo na jakiej podstawie wyliczono je dokładnie na 6,06 kg. Wskazano już wyżej na wyjaśnienia Z. M. (1), który podał ile amfetaminy Z. W. przekazał P. D.. Było to łącznie 7,150 kg amfetaminy. P. D. otrzymał 2,5 kg amfetaminy tytułem rozliczenia pożyczki 20 000 zł. Sąd ustalił, iż w tych 2,5 kg amfetaminy zawartość czystej soli amfetaminy wynosiła nie mniej niż 1,875 kg/ k. 6658/. Następnie sąd ustala/ k. 6659v./, że pozostała amfetamina przekazana P. D. to 4,650 kg o zawartości czystej soli amfetaminy 90%, czyli 4,185 kg. Podstawę tych wyliczeń stanowią wyjaśnienia Z. M. (1) oraz opinia biegłego A. K./ k. 6499/. Wskazać również należy, iż w czasie przeszukania posesji Z. W. /k 114-172/ zabezpieczono linię produkcyjną amfetaminy oraz amfetaminę. W odniesieniu do zabezpieczonej amfetaminy sporządzono ekspertyzę kryminalistyczną z zakresu badań fizykochemicznych/ k. 961-987/. Z ekspertyzy wynika/ k. 986/, iż zabezpieczono siarczan amfetaminy o jednakowej czystości wynoszącej 90%.

Bezzasadny a jednocześnie niezrozumiały jest zarzut obrazy przepisów postępowania w odniesieniu do omawianego czynu. Zauważyć przy tym należy, iż autor apelacji nawet jednym zdaniem w pisemnym uzasadnieniu apelacji nie nawiązuje do zarzutu obrazy przepisów postępowania. W ocenie Sądu Apelacyjnego wskazane dowody upoważniały Sąd Okręgowy do dokonania ustaleń, którym ten sąd dał wyraz w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Także według Sądu Apelacyjnego należy stwierdzić, iż ocena dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji jest oceną swobodną, a nie dowolną. Ocena dowodów została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy w sposób wynikający z treści art. 2§2k.p.k. Zostały rozważone wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego. Wymiernym tego wyrazem jest korzystniejsza dla oskarżonego ocena prawna jego zachowania od przyjętej w akcie oskarżenia. Wskazać należy również, iż sąd pierwszej instancji wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentował swe stanowisko w uzasadnieniu wyroku.

Nie można podzielić zarzutu obrazy art.5§2k.p.k. i art. 7 k.p.k. Obraza art. 5 § 2 k.p.k. ma miejsce wówczas, gdy w danym zakresie istnieją wątpliwości, które nie dają się usunąć, mimo wykorzystania wszelkich dostępnych źródeł i

środków dowodowych. O naruszeniu tego przepisu można zatem mówić dopiero wówczas, gdy mimo przeprowadzenia postępowania dowodowego zgodnie z regułami, o których mowa w art. 7 k.p.k. wątpliwości te nie zostały usunięte i rozstrzygnięto je na niekorzyść oskarżonego. Dodać przy tym należy, że zasada ta nie wchodzi w grę, jeżeli wątpliwości zgłasza jedynie autor środka odwoławczego, a nie miał ich (jak w niniejszej sprawie) sąd orzekający, który dokonał stanowczych, zgodnych z dyrektywami określonymi w art. 7 k.p.k. ustaleń faktycznych (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2006 r., III K 195/05, OSNKW z 2006 r., z. 4, poz. 39, str. 45). Autor apelacji nie wykazał, aby sąd I instancji miał wątpliwości, które rozstrzygnął wbrew zasadzie in dubio pro reo na niekorzyść oskarżonego.

Nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut obrazy art. 7 k.p.k. Autor apelacji nie wykazał aby sąd I instancji nie respektował w toku wyrokowania (co do oskarżonego P. D.) wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasad prawidłowego (logicznego) rozumowania. Sąd ten dokonał prawidłowej, zgodnej z regułami określonymi w art. 7 k.p.k., oceny materiału dowodowego w omawianym zakresie, a swoje stanowisko uzasadnił w pełni przekonująco.

Obraza art. 410 k.p.k. zachodzi, gdy wyrokujący sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej albo opiera się tylko na części materiału ujawnionego. Danie wiary jednym dowodom, a odmówienie wiarygodności innym dowodom nie jest obrazą art. 410 k.p.k.

Apelujący podnosi również zarzut obrazy art. 424 § 1pkt 1 k.p.k. Rolą uzasadnienia jest przedstawienie toku rozumowania sądu w taki sposób aby umożliwiała kontrolę wyroku. Uzasadnienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu spełnia ten wymóg. A nadto należy wskazać, że nawet wadliwe uzasadnienie, jako sporządzone po wydaniu wyroku, nie może mieć wpływu na treść orzeczenia, a zatem wadliwość uzasadnienia nie spełnia w sobie warunku z art., 438 § 2 k.p.k., od którego zależy dopuszczalność uchylecia lub zmiany orzeczenia. Tylko w razie stwierdzenia, że uzasadnienie wyroku uniemożliwia dokonanie merytorycznej kontroli orzeczenia, a więc weryfikacji ustaleń faktycznych i oceny dowodów stanowi naruszenie art. 424 k.p.k. mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, gdyż wskazuje na niewłaściwy proces podejmowania przez sąd decyzji (por. wyrok S.A. w Łodzi z 13.09.2007 r. II AKa 105/07 – LEX).

Wskazano już wyżej, iż sąd pierwszej instancji dokonał odmiennej – korzystniejszej oceny prawnej zachowania oskarżonego w zestawieniu z oceną przyjętą w akcie oskarżenia. Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo, z odwołaniem się do ukształtowanego w tym zakresie orzecznictwa, uzasadnił swe stanowisko/ k. 6711v – 6712/. Sąd Apelacyjny podziela ocenę prawną zachowania P. D. w zakresie przestępstwa przypisanego mu w punkcie XIII części rozstrzygającej wyroku. W odniesieniu do tej oceny także w apelacji nie sformułowano zarzutów. Stąd też zdaniem sądu odwoławczego brak podstaw do szerszych wywodów w tym zakresie.

Za omawiany czyn sąd pierwszej instancji wymierzył P. D. karę 3 lat pozbawienia wolności. Tak orzeczonej kary Sąd Apelacyjny nie mógł ocenić jako kary rażąco niewspółmiernej. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku/ k. 6718v./ Sąd Okręgowy wskazał na okoliczności, które wziął pod uwagę przy wymiarze kary oskarżonemu. Sąd Apelacyjny podziela ocenę sądu pierwszej instancji, iż przestępstwo popełnione przez P. D. cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości, a to z uwagi na rozmiar przestępczej działalności oraz działanie w sposób zaplanowany, przemyślany. Przypisanego przestępstwa P. D. dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Podstawę ustaleń w tym zakresie stanowi wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 11 kwietnia 2002 r. o sygn. akt III K 228/00 wraz z obliczeniem odbycia kary /k. 2250-2263/. Wskazać należy również, iż brak po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących. P. D. był tymczasowo aresztowany w sprawie od 5 lipca 2011 r./ k. 2126/ do 23 grudnia 2011 r./ k. 5003/. Stąd też ten okres zaliczono na poczet orzeczonej kary trzech lat pozbawienia wolności.

W odniesieniu do drugiego z przypisanych oskarżonemu przestępstw Sąd Apelacyjny podziela zarzuty zawarte w apelacji. Z treści protokołu przeszukania budynku mieszkalnego oraz pomieszczeń gospodarczych w K. / k. 2135-2142/ oraz protokołu oględzin rzeczy zabezpieczonych w czasie tego przeszukania / k. 2222 – 2227/ oraz opinii z badań chemicznych/ k. 2317 – 2321, k. 2324 – 2326, k. 4581 - 4582 i uzupełniającej opinii biegłego A. K./ k. 5538 – 5541 i k. 6499 – 6500v./ wynika, iż zabezpieczono 8,13 gramów marihuany oraz 2,6 gramów mefedronu.

Oskarżony P. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Tak też wskazuje Sąd Okręgowy przytaczając wyjaśnienia tego oskarżonego/ k. 6688 – 6689/. Stąd też niezrozumiała jest ocena sądu pierwszej instancji/ k. 6699v./

gdzie ten sąd podnosi, że „uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego P. D. w zakresie w jakim przyznał się do posiadania marihuany”. Oskarżony wyjaśnił, że nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu bo narkotyki nie były jego tylko A., jego narzeczonej/ k. 5518/. Te wyjaśnienia podtrzymał na rozprawie/ k. 6164/. A. S. (1) konsekwentnie podawała, że znalezione narkotyki należały do niej/ k. 6277v./. Stąd też zdaniem Sądu Apelacyjnego przy wskazanych dowodach brak podstaw do przypisania P. D. popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie XIX aktu oskarżenia. Tej oceny nie zmienia zachowanie oskarżonego polegające na próbie ukrycia narkotyków przed policją. W takiej sytuacji rozważenia jedynie by wymagała odpowiedzialność z art. 239§1k.k. Jednakże nie w ramach tej samej skargi. A po wtóre nie należy tracić z pola widzenia, że A. S. (1) to konkubina oskarżonego/ k. 6274v./, która w rozumieniu art. 115§11k.k. ma status osoby najbliższej.

A zatem uznając, iż brak dowodów na przypisanie oskarżonemu drugiego z zarzucanych mu przestępstw Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego P. D. od popełnienia tego przestępstwa, zaliczając w tej części koszty postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Z uwagi na wskazane wyżej rozstrzygnięcia straciła również moc kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wobec P. D..

Nie zasługują na uwzględnienie zarzuty i wnioski zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego **A. M. (1)**/ k. 6785/. W apelacji postawiono zarzuty zbieżne z zarzutami zawartymi w apelacji oskarżonego P. D.. Zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych oraz obrazę przepisów postępowania, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. i art. 424§1pkt 1 k.p.k. Podniesiono również zarzut błędów w ustaleniach faktycznych w zakresie braku dodatniej prognozy kryminologicznej.

A. M. (1) zarzucono w akcie oskarżenia popełnienie przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii/ punkt XV/. Sąd Okręgowy we Wrocławiu uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego A. M. (1)/ k. 6547/ i w konsekwencji skazał go za czyn z art. 58 ust.2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 lat pozbawienia wolności/ pkt XVIII części rozstrzygającej wyroku/.

Sąd Okręgowy ustalił, iż w sierpniu 2010 r. A. M. (1) otrzymał 1 kg amfetaminy zawierający nie mniej niż 0,75 kg soli amfetaminy od Z. W. w zamian za samochód V. (...) o nr VIN (...). Otrzymałą amfetaminę A. M. (1) rozprowadził/ k. 6658/.

Podstawę wskazanych wyżej ustaleń stanowią przede wszystkim wyjaśnienia Z. M. (1). Podał on/ k. 1027/, że „Kilogram wziął ktoś z K. w ramach rozliczenia za tego (...). Ktoś tego (...) sprowadził z Niemiec i (...) go kupił właśnie za kilogram amfetaminy”. W czasie konfrontacji Z. W. przyznał, że kupił samochód (...) od A. M. (2) za 8 000 zł. Z. M. (1) konsekwentnie wyjaśnił, że sprawę zapłaty za samochód (...) amfetaminą razem ustalili i Z. W. wziął 1 kg amfetaminy/ k. 5380/. Z wyjaśnień Z. M. (1) wynika, że ważył wyprodukowaną amfetaminę/ k. 1805/ oraz uzgodnił ze Z. W. cenę za amfetaminę 8000 zł za kilogram. Z. W. informował go komu i za ile są sprzedawane narkotyki/ k. 1815/. Takie też wyjaśnienia Z. M. (1) podtrzymał na rozprawie w dniu 26.09. (...)/ k. 6170 i nast./. Na rozprawie oskarżony wyjaśnił/ k. 6188/ „Ja nie wiem czy do tego M. nie poszła różowa amfetamina, W. coś mi mówił, że M. stwierdził, że nie ważne jaki kolor, byle trzymała moc, W. mówił, że M. gdzieś ją rozprowadził”.

Brak podstaw aby krytycznie ocenić wyjaśnienia Z. M. (1). Nie znał on A. M. (1)/ k. 2344/. Podał tylko fakty dotyczące tego oskarżonego. A zatem brak podstaw do oceny, że Z. M. (1) bezpodstawnie pomawia A. M. (1). Zważyć przy tym należy, iż z wyjaśnień Z. W. jak i wyjaśnień A. M. (1) wynika/ k. 4067 w zw. z k. 6115v/, że A. M. (1) sprzedał Z. W. samochód (...). Samochód został sprowadzony z Niemiec/ k. 398-400 protokół oględzin (...) oraz k. 375 protokół zatrzymania (...) oraz dowody zakupu samochodu k. 4204-4206/. Z. M. (1) współdziałał ze Z. W.. Mieszkał u niego w domu od sierpnia 2010 r./ k. 1025/. Te okoliczności oraz fakt, że byli współnikami pozwalają na wyciągnięcie wniosku, że wyjaśnienia Z. M. (1) są wiarygodne. Opierają się te wyjaśnienia na własnych jego obserwacjach i faktach podawanych przez Z. W.. Nie może również budzić żadnych wątpliwości, iż wyprodukowana amfetamina była ważona. A cena amfetaminy podawana przez Z. M. (1), jak uczy doświadczenie sali sądowej, jest zbieżna z cenami funkcjonującymi na rynku narkotykowym. Wiarygodności wyjaśnień Z. M. (1) nie podważa jego postawa procesowa

– odmowa udzielenia odpowiedzi na pytania współoskarżonych i ich obrońców/ k. 6171/. Oskarżony skorzystał z przysługujących mu uprawnień procesowych – k. 386§1k.p.k. Zwrócić przy tym należy uwagę, iż z podobnych uprawnień skorzystał również oskarżony A. M. (1)/ k. 6115v./

W konfrontacji z wyjaśnieniami Z. M. (1) krytycznie należało ocenić wyjaśnienia Z. W. i A. M. (1). Za taką oceną przemawia również brak spójności w tych wyjaśnieniach w zakresie zapłaty za ten samochód. A. M. (1) wyjaśnił, iż zapłatę za samochód otrzymał w złotych i euro/ k. 4067/. Z. W. początkowo twierdził, iż samochód kupiła jego żona D. W. ze swoich pieniędzy/ k. 4208v./, a następnie wyjaśnił, że zapłacił za samochód 8 000 złotych w złotych, jednorazowo ze swoich oszczędności/ k. 4540/.

Reasumując powyższe Sąd Apelacyjny stwierdza, iż prawidłowe są ustalenia faktyczne dokonane przez sąd pierwszej instancji.

Wskazano już wyżej, iż w apelacji postawiono także zarzut obrazy przepisów postępowania. W uzasadnieniu apelacji jej autor nie wskazał, nie przedstawił argumentów na poparcie stawianego zarzutu. Utrudnia to, a wręcz uniemożliwia sądowi odwoławczemu ustosunkowanie się do stawianego zarzutu. W odpowiedzi na ten zarzut pełne odniesienie ma stanowisko wyrażone przez sąd odwoławczy w odpowiedzi na apelację obrońcy oskarżonego P. D..

Sąd Okręgowy bardzo szczegółowo, z odwołaniem się do ukształtowanego w tym zakresie orzecznictwa, uzasadnił swe stanowisko w zakresie oceny prawnej czynu popełnionego przez A. M. (1)/ k. 6713v – 6714/. Sąd Apelacyjny podziela ocenę prawną zachowania A. M. (1) w zakresie przestępstwa przypisanego mu w punkcie XVIII części rozstrzygającej wyroku. W odniesieniu do tej oceny w apelacji nie sformułowano zarzutów. Stąd też zdaniem sądu odwoławczego brak podstaw do szerszych wywodów w tym zakresie.

Apelacja podniosła również zarzut, że Sąd Okręgowy nie dokonał ustaleń czy po stronie A. M. (1) istnieją okoliczności łagodzące, pozwalające na wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego jej zawieszenia. Dokonując oceny postawionego zarzutu w pierwszej kolejności należy wskazać, że apelacja nie przedstawia żadnych okoliczności łagodzących, które sąd pierwszej instancji miałby pominąć przy wymiarze kary oskarżonemu. Sąd Okręgowy nie znalazł po stronie oskarżonego okoliczności łagodzących. Stąd też brak ustaleń w tym zakresie. Także Sąd Apelacyjny nie dostrzega aby po stronie oskarżonego A. M. (1) były jakiegokolwiek okoliczności łagodzące.

Wymierzając oskarżonemu karę sąd pierwszej instancji wskazał na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego oraz jego uprzednią karalność/ k. 6719/. Sąd Apelacyjny podziela te ustalenia. Kilogram amfetaminy to znaczna ilość. Ta okoliczność upoważnia do oceny, iż społeczna szkodliwość przestępstwa popełnionego przez A. M. (1) jest znaczna. Oskarżony był już karany za przestępstwa umyślne/ k. 4081, 4085, 4087/. Stąd też wymierzonej oskarżonemu kary, przy wskazanych okolicznościach nie sposób ocenić jako kary rażąco surowej. Za taką oceną przemawia zestawienie sankcji przewidzianej za popełnione przestępstwo oraz orzeczenie kary zbliżonej do dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Dotychczasowa droga życiowa oskarżonego nie pozwala również na wyciągnięcie dodatkowej prognozy kryminologicznej. Tym samym brak podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Kierując się powyższym Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. Oskarżony był tymczasowo aresztowany od 8 września 2011 r./ k. 4045/ do 22 grudnia 2011 r./ k. 4986/. Stąd też sąd pierwszej instancji prawidłowo zaliczył okres tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary 2 lat pozbawienia wolności.

Zarzuty i wnioski zawarte w apelacji obrońcy **M. W.** / k. 6705/ nie zasługują na uwzględnienie. W apelacji zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych, obrazę przepisów postępowania, a to art. 4k.p.k., art. 5§2k.p.k., art. 7k.p.k., art. 410k.p.k. i art. 424 k.p.k. oraz rażąco surowość orzeczonej kary.

Sąd Okręgowy ustalił, iż M. W. działając wspólnie i w porozumieniu ze Z. M. (1) posiadał prekursorsy grupy II-BR oraz urządzenia służące do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, wytworzył 576

gramów substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy oraz wprowadził do obrotu znaczną ilość, nie mniej niż 576 gramów soli amfetaminy.

Ustalenia dokonane przez sąd pierwszej instancji są prawidłowe. Podstawę tych ustaleń stanowią przede wszystkim wyjaśnienia Z. M. (1). Istnieje szereg dowodów, które przemawiają za wiarygodnością wyjaśnień Z. M. (1). Oskarżony Z. M. (1) był skazany w tej samej sprawie co M. W./ k.4121-4124, 4140-4141, 4147-4151/ także za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Z. M. (1) opuścił zakład karny 15 kwietnia 2010 r./ k. 485/. Chciał produkować amfetaminę. Zwrócił się o pomoc finansową do W. M. (1), z którym poznał się w Areszcie Śledczym we W./ k. 1847, 1860 – wyjaśnienia W. M./, a który odwiedzał Z. M. (1) w Areszcie Śledczym w Ś., gdy ten odbywał jeszcze karę pozbawienia wolności/ k. 1598./ W. M. (1) poznał Z. M. (1) ze Z. W.. Na spotkaniu przedstawił Z. M. (2) jako fachowca od produkcji amfetaminy a Z. W. jako człowieka mającego dostęp do (...)/ k. 1860/. Przekazał Z. M. (1) 2000 zł/ k. 6412v./ Takie też stanowisko podtrzymał W. M. (1) w czasie konfrontacji ze Z. M. (1)/ k. 4674-4677/.

Z. M. (1) w sposób konsekwentny podtrzymywał swe wyjaśnienia w odniesieniu do M. W./ por. k. 1021-1023 oraz k. 4488/. Także w sposób logiczny i przekonujący wyjaśnił do czego potrzebny był mu M. W. odpowiadając na jego pytania w czasie konfrontacji/ k. 5074-5075/. W czasie tej konfrontacji Z. M. (1) wskazał, iż potrzebował miejsce do zrobienia amfetaminy. Bezsporne jest, iż M. W. wynajmował garaż na obrzeżach Ś.. Ten garaż wskazał Z. M. (1) w czasie eksperymentu procesowego/ k. 1044-1049/. Także protokół oględzin tego garażu przemawia za prawdziwością wyjaśnień Z. M. (1)/ k. 2519/. Na linii produkcyjnej zabezpieczonej w garażu wynajmowanym przez M. W. zabezpieczono ślady amfetaminy i (...)/ k. 4416-4433/. Zważyć należy również, iż obaj oskarżeni zajmowali się już wcześniej podobną działalnością. Wskazują na to prawomocne wyroki, do których odwołano się wyżej. Oskarżony M. W. posiadał niezbędny sprzęt do produkcji amfetaminy oraz prekursorzy/ k. 2021-1023/. Wynika to także z wyjaśnień M. W./ k. 6115v/, który przyznał się do trzeciego z zarzucanych mu czynów. Z. M. (1) wyjaśnił również w sposób przekonujący odpowiadając na pytania M. W., że razem z M. W. wyprodukował 640 gramów czystej amfetaminy. Wyjaśnił, że po zakończeniu produkcji razem z M. W. zważyli amfetaminę i wyszło 640 gramów/ k. 4656/. Te wyjaśnienia harmonizują z opinią biegłego A. K./ k. 6499/. W. także po ile została sprzedana amfetamina oraz dlaczego sprzedaż zajmował się M. W. – twierdził że ma lepszy zjazd na amfetaminę/ k. 5075/. Wyjaśnił również, że nie jest w stanie wskazać komu M. W. sprzedał amfetaminę. Jednakże skoro dzielili się pieniędzmi ze sprzedaży to logicznym jest, że amfetamina została sprzedana.

Dokonując oceny wiarygodności wyjaśnień Z. M. (1), Sąd Apelacyjny ocenia, iż brak podstaw do przyjęcia, że bezpodstawnie pomawia on M. W.. Zwrócić należy uwagę, iż Z. M. (1) obciążając M. W. obciąża jednocześnie siebie. A jednocześnie nie obciąża M. W. faktami, z którymi ten nie miał związku. Wyjaśnił, że M. W. nie znał źródła pochodzenia (...)/ k. 4658/.

Zważyć również należy na zeznania L. W./ k. 6501v. w zw. z k. 4937/. Podał on, iż M. przyniósł rzeczy do jego garażu. Przychodził tam z (...). Był z 10 razy.

W konfrontacji z przedstawionymi dowodami zasadnie sąd pierwszej instancji krytycznie ocenił wyjaśnienia M. W./ k. 6115v./ w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw/ k. 6693v. – 6694/.

W apelacji, w jej uzasadnieniu, podnosi się/ k. 6771/, że sąd pierwszej instancji „... nie wspomina, że W. i M. nabyli urządzenia, które następnie zostały wykorzystane do produkcji już w latach 90-tych. Równocześnie Sąd I instancji nie poddaje analizie faktu braku dalszej współpracy pomiędzy M. i W.”. Te okoliczności wynikają z wyjaśnień Z. M. (1) i zostały ujawnione w toku rozprawy głównej/ k. 4488/ oraz / k. 1021-1023/. Z. M. (1) wyjaśnił, iż po wyprodukowaniu 649 gramów amfetaminy, która zawierała 576 gramów czystej soli amfetaminy zakończył współpracę z M. W. bo nie odpowiadało mu miejsce a W. wyjechał na wczasy. Fakt wyjazdu na wczasy przyznał w czasie konfrontacji M. W. / k. 5072/. Także M. W. w swych wyjaśnieniach podał/ k. 5072/, że „... pożyczył nieodpłatnie sprzęt do produkcji amfetaminy oraz udostępnił garaż”.

Jak już wskazano wyżej w apelacji postawiono również zarzut obrazy przepisów postępowania, która to obraza miała mieć wpływ na treść skarżonego wyroku. Apelujący wskazuje na obrazę tych przepisów postępowania, które

również zostały wymienione w apelacjach obrońców oskarżonych P. D. oraz A. M. (1). W uzasadnieniu apelacji brak argumentów, które potwierdzałyby zasadność stawianego zarzutu. Stąd też aby uniknąć zbędnych powtórzeń Sąd Apelacyjny wskazuje, iż do apelacji obrońcy oskarżonego M. W. mają odniesienie rozważania zawarte w apelacji P. D. na podobnie sformułowany zarzut.

W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd pierwszej instancji obszernie uzasadnił swe stanowisko w zakresie oceny prawnej przestępstwa popełnionego przez M. W. k. 6710v. – (...). Sąd Apelacyjny podziela ocenę prawną zachowania M. W. i argumenty przedstawione na jej poparcie przez Sąd Okręgowy. Apelacja nie przedstawia argumentów kwestionujących tę ocenę. Stąd też zdaniem sądu odwoławczego zbędne są dalsze rozważania w tym zakresie. Sąd Apelacyjny wskazuje jedynie, iż sąd pierwszej instancji dokonał odmiennej oceny prawnej zachowania oskarżonego od przyjętej w akcie oskarżenia po uprzednim uprzedzeniu stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej/ k. 6547/.

Apelacja postawiła również zarzut rażącej surowości orzeczonej kary. W uzasadnieniu apelacji brak jakiegokolwiek odniesienia do tego zarzutu. Sąd Okręgowy wskazał czym kierował się przy wymiarze kary/ k. 6719/. Zdecydowanie okolicznością obciążającą jest uprzednia karalność oskarżonego/ k. 4152/. Oskarżony działał w warunkach powrotu do przestępstwa. Orzeczoną karę łączną 8 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności odbywał w okresie od 7 grudnia 2006 r. do 30 kwietnia 2009 r./ k. 4146 i k. 4153 oraz k. 4355/. W dniu 19 sierpnia 2011 r. został tymczasowo aresztowany/ k. 2561/. Jednakże do wykonania wprowadzono wykonanie orzeczonej kary łącznej/ k. 2545/. A następnie udzielono oskarżonemu przerwy w odbywaniu tej kary/ protokół rozprawy apelacyjnej/. Ma rację Sąd Okręgowy podnosząc, że przestępstwo popełnione przez M. W. cechuje wysoki stopień społecznej szkodliwości. Było to działanie zaplanowane, ukierunkowane na osiągnięcie niegodziwego zysku, dotyczące znacznej ilości amfetaminy, rozciągnięte w czasie. Te okoliczności dowodzą, iż popełnianie przestępstw narkotykowych i czerpanie z tych przestępstw korzyści to sposób na życie oskarżonego. W ocenie Sądu Apelacyjnego częściowe przyznanie się oskarżonego nie jest wystarczającą przeciwwagą dla wskazanych okoliczności obciążających. Zważyć również należy, iż oskarżony dopuścił się zbrodni. Stąd też wymierzenie oskarżonemu przy wskazanych okolicznościach kar w granicach oscylujących przy dolnych granicach ustawowego zagrożenia nie można ocenić jako kar rażąco surowych.

Kierując się powyższym Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego M. W..

Także brak podstaw do uwzględnienia zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego **J. R. (1)** / k. 6817/. Podobnie sąd odwoławczy ocenia „apelację” osobistą oskarżonego J. R. (1)/ k. 6805/. W obu apelacjach sformułowano zbieżne zarzuty oraz wnioski. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono błędy w ustaleniach faktycznych, obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a to art. 4k.p.k., art. 5§2k.p.k., art.7k.p.k., i art. 410k.p.k. w zw. z art. 366k.p.k. oraz rażąco surowość orzeczonej kary.

J. R. (2) zarzucono popełnienie dwóch przestępstw – punkt XXIX I XXX aktu oskarżenia – zakwalifikowanych z art. 54 ust.1 oraz z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W zaskarżonym wyroku – punkt XX – sąd pierwszej instancji przyjął, iż J. R. (2) dopuścił się jednego przestępstwa w warunkach czynu ciągłego kwalifikowanego z art. 54 ust. 1 w zbiegu kumulatywnym z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przed zamknięciem przewodu sądowego Sąd Okręgowy uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych w akcie oskarżenia J. R. (2). Jednocześnie sąd pierwszej instancji prawidłowo ustalił, że oskarżony działał w warunkach recydywy podstawowej/ k. 4493 – odpis wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z 4.06.2001 r. o sygn. akt III K 163/00 wraz z obliczeniem odbycia kary/.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowią wyjaśnienia Z. M. (1). Podał on, iż otrzymał od J. R. (1) przyrządy w postaci 4-litrowej kolby i chłodnicy do produkcji amfetaminy. Przyrządy te otrzymał za darmo. Po wyprodukowaniu amfetaminy miał przekazać J. R. (1) próbkę. Przekazał mu 27 gramów amfetaminy / k. 1634 w zw. z k. 6171/. Takie też są ustalenia sądu pierwszej instancji/ k. 6656v. – 6657 i 6660v./.

W przekonaniu Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy prawidłowo ocenił wyjaśnienia Z. M. (1). Jest on konsekwentny w swych wyjaśnieniach. Konfrontacja oskarżonych/ k. 4902-4907/ pozwala na ocenę, iż Z. M. (1) mówi prawdę. Zważyć

należy, że oskarżony Z. M. (1) podał fakty z życia prywatnego oskarżonego J. R. (1), które ten potwierdził. Dotyczy to spalenia się domu J. R. (1), wypadku samochodowego, samochodów którymi jeździ/ k. 4904-4905/. Dokonując oceny wiarygodności wyjaśnień Z. M. (1) w zakresie faktów dotyczących przestępczej działalności J. R. (1) należy również wskazać na eksperyment procesowy/ k. 1725/. W czasie tej czynności Z. M. (1) wskazał miejsce zamieszkania J. R. (1). Nie należy również tracić z pola widzenia, iż fakty wynikające z wyjaśnień Z. M. (1) zostały częściowo potwierdzone przez Z. W./ k. 4539 w zw. z k. 6119/.

W zestawieniu z powyższymi dowodami zasadnie krytycznie oceniono wyjaśnienia J. R. (1). Także te wyjaśnienia zasługiwały na krytyczną ocenę z uwagi na brak wewnętrznej spójności. J. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie rozpoznawał Z. M. (1). Podał, że nie spotykał się ze Z. M. (1) oraz, że nie brał od niego narkotyków. Na rozprawie/ k. 6117/ oskarżony oświadczył, iż przyznaje się do drugiego z zarzucanych mu czynów, to znaczy do tego, że dostarczył M. kolbę szklaną, tylko nie w 2010 r. a w 1999-2000 r.

Wskazując na powyższe Sąd Apelacyjny podziela trafność ustaleń faktycznych sądu pierwszej instancji jak i ocenę dowodów/ k. 6700/, która doprowadziła do tych ustaleń.

W oparciu o wyjaśnienia Z. M. (1) sąd pierwszej instancji ustalił, że ten przekazał J. R. (1) nie mniej niż 27 gramów czystej soli amfetaminy. W swych wyjaśnieniach / k. 1634/ Z. M. (1) podał, iż przekazał J. R. (1) 30-40 gramów amfetaminy. Sąd Okręgowy, wbrew wywodom zawartym w obu apelacjach, kierując się zasadą wyrażoną w art. 5§2k.p.k. przyjął iż było to 30 gramów amfetaminy o czystości 90%, a więc 27 gramów czystej soli amfetaminy. Za wiarygodnością wyjaśnień Z. M. (1) w tym zakresie przemawia również opinia biegłego A. K./ k. 6499/.

W obu apelacjach postawiono zarzut obrazy przepisów postępowania, która to obraza miała wpływ na treść zapadłego wyroku. Brak podstaw do uwzględnienia wskazanego zarzutu. W odpowiedzi na ten zarzut mają również odniesienie argumenty przedstawione w odpowiedzi na apelację oskarżonego P. D.. Niezależnie od wskazanych już argumentów Sąd Apelacyjny wskazuje.

Brak podstaw do oceny, iż sąd pierwszej instancji dokonał w sposób dowolny oceny zebranych dowodów. Wskazano już wyżej, iż podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowią wyjaśnienia Z. M. (1). Wskazano także na wyjaśnienia Z. W. oraz na wizję lokalną. W żadnym wypadku nie można ocenić, jak chce apelujący, że sąd pierwszej instancji bezkrytycznie dał wiarę wyjaśnieniom Z. M. (1). Ta ocena jest prawidłowa. Wskazano już wyżej co powoduje, iż wyjaśnienia Z. M. (1) są przekonujące. Gdyby apelujący uważnie zapoznał się z treścią pisemnego uzasadnienia wyroku zapewne zauważył by, że sąd pierwszej instancji ustalił, iż J. R. (1) wskazał hurtownię chemiczną. Nie ma ustaleń, iż ta hurtownia jest w pobliżu miejsca zamieszkania J. R. (1).

Dokonując oceny wyjaśnień Z. W. sąd pierwszej instancji wskazał, jakie fakty wynikające z tych wyjaśnień uznał za wiarygodne, a jakim faktom odmówił tej wiarygodności i dlaczego. Sąd Apelacyjny zauważa ewolucję w wyjaśnieniach Z. W.. Jednakże przekonują te wyjaśnienia, w których podał fakty dotyczące J. R. (1) w sposób zbliżony z wyjaśnieniami Z. M. (1). Z. W. obrał określoną linię obrony. Stąd też ewolucja w jego wyjaśnieniach. Z. M. (1) jest konsekwentny w wyjaśnieniach co do istotnych faktów i w sposób logiczny, a tym samym przekonujący tłumaczy swoje działania. Podaje przy tym prawdziwe fakty z życia J. R. (1), które ten potwierdza, jednocześnie twierdząc, że nie zna nikogo z oskarżonych w tym Z. M. (1).

Autorzy apelacji nie zauważają powyższego. Podnosi się sprawy marginalne. Nie jest możliwe zawsze dokładne ustalenie daty popełnienia przestępstwa. W realiach ocenianej sprawy nie jest możliwe wskazanie dni spotkań Z. M. (1) z J. R. (1). Jednakże ta okoliczność w żadnej mierze nie przekreśla wiarygodności wyjaśnień Z. M. (1). Praktyka sali sądowej wskazuje, iż ze spotkań służących popełnianiu przestępstw z reguły nie czyni się zapisów, nie tworzy się dowodów. Doświadczenie życiowe uczy też, że pamięć ludzka bywa zawodna gdy chodzi o odtwarzanie szczegółów, a zwłaszcza dat. W takich sytuacjach najczęściej przy ustalaniu dat są punktem odniesienia określone fakty, które w tym czasie miały miejsce. Takim faktem jest zamieszkanie Z. M. (1) u Z. W.. Była już wyżej o tym mowa przy omawianiu innych apelacji. Wskazał, że było to na początku sierpnia. Wtedy zaczął ze Z. W. organizować produkcję amfetaminy. Z. M. (1) wyjaśnił/ k. 1634/, że „ W perspektywie około miesiąca miałem z wyprodukowanej przeze mnie amfetaminy

w S. przekazać mu próbkę, którą J. miał zawieść do odbiorców w H. i w przypadku gdyby towar był dobrej jakości brałby ode mnie do dalszej odsprzedaży większe ilości z kolejnych produkcji w S.". Takiej treści wyjaśnienia były wystarczające do ustalenia daty popełnienia przestępstwa przez J. R. (1). Fakt, iż oskarżony J. R. (1) w sierpniu 2010 roku przebywał na czasach nie wyklucza spotkania, o którym wyjaśnili Z. M. (1) i Z. W..

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że nie uwzględniono wniosków J. R. (1), które składał na etapie postępowania przygotowawczego. Oskarżony składał wnioski o konfrontację. Konfrontacja została przeprowadzona/ k. 4902-4907/.

Apelujący podniósł obrazę art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366k.p.k. „ poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, a to m.in. kwestii zbycia przyrządów służących do produkcji substancji psychotropowych oraz kwestii dotyczącej posiadania przez oskarżonego nie mniej niż 27 gramów soli amfetaminy”. Te kwestie, jak wskazano już wyżej, zostały wyjaśnione. A po wtóre zważyć należy, że treść art. 410 k.p.k. mówi, że podstawę wyroku może stanowić tylko całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Ferując zaskarżony wyrok Sąd Okręgowy oparł się na dowodach ujawnionych w toku rozprawy głównej.

Nie jest naruszeniem zasady obiektywizmu odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, a w odniesieniu do ocenianej sprawy, odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom J. R. (1).

Sąd Okręgowy dokonał odmiennej oceny prawnej zachowania oskarżonego J. R. (1)/ punkt XX części rozstrzygającej wyroku/ od przyjętej w akcie oskarżenia / punkt XXIX i XXX/. Wskazać przy tym należy, że sąd pierwszej instancji uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów/ k. 6547/. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku/ k. 6714/ Sąd Okręgowy szczegółowo uzasadniał swe stanowisko. Sąd Apelacyjny podziela tę ocenę. Brak podstaw do szerszego przedstawiania stanowiska przez sąd odwoławczy w tym zakresie, gdyż w apelacjach nie sformułowano zarzutów pod adresem tej oceny.

W apelacji obrońcy oskarżonego sformułowano również zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary. W pisemnym uzasadnieniu apelacji nie przedstawiono argumentów na poparcie wskazanego zarzutu. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu swego wyroku wskazał okoliczności, którymi kierował się przy wymiarze kary oskarżonemu/ k. 6719/. J. R. (1) odpowiada w warunkach powrotu do przestępstwa/ k. 4493 odpis wyroku wraz z obliczeniem odbycia kary/. Wymierzono mu karę oscylującą w dolnej granicy ustawowego zagrożenia. W przekonaniu sądu odwoławczego brak podstaw do oceny, iż wymierzona kara jest karą rażąco surową. Także zdaniem Sądu Apelacyjnego brak podstaw do oceny, iż po stronie oskarżonego zachodzi dodatnia prognoza kryminologiczna. A tym samym brak podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary dwóch lat pozbawienia wolności. Oskarżony był karany za przestępstwa z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a więc za umyślne przestępstwa podobne. Zakład karny opuścił 28. 12. 2007 r. po uzyskaniu warunkowego zwolnienia. Wskazane fakty pozwalają na ocenę, iż oskarżony nie wyciąga właściwych wniosków ze swej przestępczej działalności.

Kierując się powyższym Sąd Apelacyjny nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji i tym samym utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Bezzasadne są wnioski i zarzuty zawarte w apelacji obrońcy oskarżonego **A. G.**. W apelacji/ k. 6827/ postawiono zarzut błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku oraz zarzut obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., art. 366§1k.p.k., art. 9§1k.p.k., art. 2§2k.p.k., art. 193§1k.p.k. i art. 4k.p.k.

Sąd Okręgowy ustalił, że A. G. w okresie od sierpnia do 15 września 2010 r. działając w warunkach czynu ciągłego, w warunkach powrotu do przestępstwa, w celu wytworzenia substancji psychotropowej, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wprowadził do obrotu 30,7 litrów benzylometyloketonu((...)), prekursora grupy I-R, sprzedając go Z. W. i Z. M. (1) za kwotę 700 Euro za litr, udzielając im w ten sposób pomocy do wytworzenia, wbrew przepisom ustawy, znacznej ilości – nie mniej niż 15,3 kg substancji psychotropowej w postaci soli amfetaminy, a także brał udział w obrocie znacznej ilości, nie mniej niż 2,7 kg soli amfetaminy oraz posiadał znaczną ilość, nie mniej niż 4,44kg soli amfetaminy.

Dowody zebrane w sprawie upoważniały sąd pierwszej instancji do dokonania wskazanych ustaleń. W pierwszej kolejności w zakresie dokonania wskazanych ustaleń należy odwołać się do wyjaśnień Z. M. (1), który był konsekwentny w swych wyjaśnieniach. Wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego podtrzymał przed sądem / k. 6171/. Konsekwencję, w zakresie czynów dotyczących A. G., wykazał w czasie konfrontacji ze Z. W./ k. 4664 – 4673/ oraz w czasie konfrontacji z W. M. (1)/ k. 4674-4677/. Wyjaśnienia Z. M. (1) znajdują także potwierdzenie w innych dowodach.

Z. M. (1) wyjaśnił, iż W. M. (1) poznał go z (...) – Z. W.. Ten miał dojście do (...). (...) zadzwonił do klienta i na spotkanie przyjechał A. samochodem S.. M. wyłożył 2000 zł, które (...) dał A. i ten pojechał po (...). M. odjechał. Te wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach a następnie zeznaniach W. M. (1)/ k. 6412v./.

Po krótkim czasie wrócił A., od którego odebrał z bagażnika samochodu A. 700ml (...). Z A. była rozmowa, że jak to (...) się sprawdzi to wezmą 20l/ k. 1020-1021/.

Dalej Z. M. (1) wyjaśnił, że po wytworzeniu amfetaminy z tych 700 ml wspólnie z M. W. nawiązał współpracę ze Z. W.. Logicznie wytłumaczył dlaczego zakończył współpracę z M. W. / k. 1023/. Była już o tym mowa przy omawianiu apelacji M. W.. W sierpniu 2010 r. zamieszkał u Z. W./ k. 1025/. (...) zamówił u A. 10litrów (...). Za (...) płacił po 700 Euro za litr. Z 10 litrów (...) wyszło 10 kg amfetaminy. W jednej kolbie było 5 kg białej amfetaminy ,a w drugiej kolbie 5 kg różowej amfetaminy. Z tych 10 kg A. wziął 2,5 kg/ k. 1806/. Po ponownym przerobieniu 5 kg różowej amfetaminy wyszło 3500gramów białej amfetaminy, którą w całości wziął A. od (...)/ K. 1807/. On chciał brać wszystko./ k. 1027/. Był w S. gdzie była produkowana amfetamina/ k. 5566 i nast./ . Płacił po 8000 zł za kilogram/ k. 1026-1027/. Po przywiezieniu drugiej partii (...) 10 litrów wyszło 7 kg amfetaminy. Z tej partii D. wziął łącznie 4650 gramów w trzech transakcjach., a reszta 2350gramów zostało przekazane A. od (...)/ k. 1806/. (...) przywiózł z A. 10 litrów (...) 14 września 2010 r. To (...) zostało zabezpieczone, gdyż 15 września Z. M. (1) został zatrzymany/ k. 2029 i nast./ . G. rozprowadzał amfetaminę w Anglii/ k. 6187v./ . Wysłał tam 3 kg/ k. 1030/.

Dokonując oceny wskazanych wyjaśnień zważyć należy na następujące okoliczności. Z. M. (1) podał, że ważył amfetaminę/ k. 1805/. Logika zdarzeń nakazuje dać temu wiarę. W grę wchodziły znaczne pieniądze. Z. M. (1) wykladał pieniądze na produkcję. Prowadził wspólny „interes” ze Z. W.. Uczestniczył w produkcji. Stąd też logicznym jest, że w takiej sytuacji waży się wytworzony produkt. Z. M. (1) wyjaśnił również, że między nim a W. była uzgodniona cena za amfetaminę. W. mówił mu komu i za ile sprzedaje amfetaminę/ k. 1815/. Zważyć należy również, że w czasie wizji lokalnej Z. M. (1) wskazał miejsce spotkania z A. G./ k. 1796-1801/. Nie znał A. G.. Nie znał jego nazwiska. W swych pierwszych wyjaśnieniach mówił o A., który załatwił (...). Rozpoznał A. G. po okazaniu mu zdjęć/ k. 1237/. Wskazać należy również na wyniki przeszukania pomieszczeń garażowych w S. u Z. W./ k. 174-241/ oraz opinię biegłego sądowego D. H./ k. 961-987/. Te dowody wskazują, iż zabezpieczono ponad 10 litrów (...). Biegły wskazał również na ilość amfetaminy jaka może być wytworzona z 1 litra (...). Podał, że z zabezpieczonej ilości (...) około 15l. można wyprodukować około 12 kg siarczanu amfetaminy.

Poza wskazanymi dowodami należy również wskazać na wyjaśnienia Z. W.. Przyznał on, że brał (...) od A. G./ k. 4539/. Około 8 kg. amfetaminy poszło do A. G./ k. 4538/. Podał również, iż M. dostawał pieniądze za narkotyki sprzedawane G. ale te pieniądze szły na zakup kolejnych partii (...) od G./ k. 4539/. Sąd Apelacyjny, podobnie jak i Sąd Okręgowy, zauważa niespójność wyjaśnień Z. W.. Zmienną treść tych wyjaśnień sąd odwoławczy ocenia jako sposób obrony oskarżonego. Jednakże przytoczone wyżej fakty w odniesieniu do A. Z. W. potwierdził przed sądem/ k. 1119-1120/. Przyznał, że przekazywał narkotyki A. G.. Podał, że wydaje mu się, iż amfetaminy było 6 kg. Przyznał również, że A. G. załatwiał mu (...). Wyjaśnił „ Ja raczej nie mam żadnych wątpliwości, że od G. brałem (...), sprzedawałem mu narkotyki. Podtrzymuję te wyjaśnienia, w których wskazywałem te okoliczności/ k. 6158/.

Również należy odwołać się do wyjaśnień i zeznań D. W. (...)- (...). Podała ona, że jej mąż spotykał się z A. G.. Wymieniła miejsce spotkań. Przyznała również, że A. G. przyjeżdżał do ich domu. Także podała, że jej mąż przekazywał narkotyki G.. W czasie widzenia z mężem po jego tymczasowym aresztowaniu dowiedziała się od męża, że A. jest winien 8000 zł/ k. 2004/. Składając zeznania przed sądem podała, że nie pytała męża co za paczki wkłada pod dziecko. Przyznała,

iż jej mąż spotykał się z G.. Jej mąż gdzieś wyjeżdżał a G. przyjeżdżał do ich domu w S.. Podała, że była sytuacja, iż G. przekazał jej 8000 zł. Także była na spotkaniu w zajeździe (...), w którym to zajeździe czekali na A.. W związku z tymi zeznaniami ponownie należy wskazać na wyjaśnienia Z. M. (1)/ k. 1030/, który podał, że G. nie rozliczył się za jeden kilogram amfetaminy. Odwołać należy się również do wizji lokalnej/ k. 1796/, w czasie której Z. M. (1) wskazał zajazd (...), w którym razem ze Z. W. spotkał się z A. G..

Z wyjaśnień Z. M. (1) wynika, że z 20 litrów (...) otrzymanego od A. G. wyprodukował ze Z. W. 17 kg amfetaminy. Była to amfetamina dobrej czystości zawierająca 90% soli amfetaminy, czyli 15,3kg. Wskazane wyliczenia znajdują oparcie w opinii biegłego D. H. /k. 961-987/ oraz biegłego A. K. / k. 6499/. Z. M. (1) wyjaśnił, że A. G. kupił 2,5kg, a następnie 2,35kg i 3,5kg czyli łącznie 8,35kg. amfetaminy. Takie wartości wskazywał też w swoich wyjaśnieniach Z. W., co przytoczono już wyżej. Powyższą wartość sąd pomniejszył o 10%.

Wskazane dowody upoważniały sąd pierwszej instancji do dokonania ustaleń faktycznych przyjętych w zaskarżonym wyroku. Analiza przedstawionych dowodów, które stanowią podstawę dokonanych ustaleń, wskazuje iż dowody zostały prawidłowo ocenione.

Sąd Okręgowy ustalił również, że A. G. posiadał w pierwszej połowie września 2010 r. bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu (...) (...) mm wraz z pięcioma sztukami naboju pistoletowych kaliber (...) mm. Podstawę ustaleń w tym zakresie stanowią wyjaśnienia Z. W./ k. 6162v./, Z. M. (1)/ k. 1032/, D. W./ k. 2006/, która ukryła broń, a następnie wskazała policjantom miejsce gdzie jest ukryta broń oraz opinia z zakresu broni i balistyki/ k. 2040-2043/.

W konfrontacji ze wskazanymi dowodami na krytyczną ocenę zasługiwały wyjaśnienia A. G.. Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu przestępstw. Odmówił składania wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego jak i przed sądem/ k. 6114v./. Po złożeniu wyjaśnień przez Z. W. oświadczył, że podtrzymuje swoje wyjaśnienia/ k. 6163/. Podobne stanowisko zajął po złożeniu wyjaśnień przez Z. M. (1)/ k. 6199v./.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że A. G. przypisanych mu przestępstw dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Podstawę do takich ustaleń daje wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z 14 lutego 2005 r. o sygn. akt III K 94/04/ K. 3876/. Z treści wyroku wynika, że A. G. był karany na karę łączną w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, w tym za przestępstwo z art. 263§2k.k. i z art. 48 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Orzeczoną karę odbywał w okresie od 12 marca 2006 r. do 29 lipca 2008 r.

W apelacji postawiono także zarzut obrazy przepisów postępowania. Zarzut jest bezpodstawny. Sąd Apelacyjny stwierdza, iż ocena dowodów dokonana przez sąd pierwszej instancji jest oceną swobodną, a nie dowolną. Ocena dowodów została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy w sposób wynikający z treści art. 2§2k.p.k. Zostały rozważone wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego. Wskazać należy również, iż sąd pierwszej instancji wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – uargumentował swe stanowisko w uzasadnieniu wyroku.

Wskazano wyżej dowody stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie w odniesieniu do A. G.. Poza wskazanymi dowodami brak innych istotnych dowodów, które podważałyby wyjaśnienia Z. M. (1) wsparte wyjaśnieniami Z. W., zeznaniami D. W., opiniami biegłych oraz wynikami przeszukania posesji Z. W..

Także wyjaśnienia A. G. nie podważają wiarygodności powołanych dowodów, gdyż jak wskazano już wyżej A. G. odmówił składania wyjaśnień. Ograniczył się tylko do stwierdzenia, iż nie przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów i nie ma co wyjaśniać. Nie danie wiary wyjaśnieniom oskarżonego nie narusza zasady obiektywizmu. Sąd Apelacyjny kategorycznie stwierdza, iż autorka apelacji stawia zarzuty w oderwaniu od wskazanych dowodów. Nie wskazuje przy tym dowodów, które podważałyby wymienione wyżej dowody, a tym samym nakazywałyby

analizowanie „ ... możliwych wersji korzystnych/ k. 6828/. Autorka apelacji nie przytacza „ ... możliwych wersji korzystnych”, a tym bardziej nie analizuje ich chociażby tytułem polemiki z ustaleniami sądu.

W kolejnych dwóch zarzutach sąd odwoławczy dostrzega wewnętrzną sprzeczność. Z jednej strony autorka apelacji zarzuca sądowi pierwszej instancji „ ...przeprowadzenie postępowania w sposób pobieżny, niedostatecznie wnikliwy, pominięcie szeregu okoliczności i brak dążenia do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy...”, a z drugiej strony zarzuca „ ... przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczności nie wymagające wiedzy specjalnej...”. Autorka apelacji zupełnie nie zauważa, że biegły A. K. został wezwany na rozprawę na wniosek obrońcy oskarżonego Z. W./ k. 6414v./. W uzasadnieniu swego zarzutu autorka apelacji dochodzi do konkluzji „...albo precyzyjne ustalenie ilości i jakości wytworzonego narkotyku jest w stanie faktycznym tej sprawy niemożliwe, albo należałoby postarać się wyjaśnić powstające, a powyżej tylko zasygnalizowane sprzeczności i niejasności”. Po to powołano w sprawie biegłych aby właśnie dążyć do wyjaśnienia zagadnień, według oceny sądu i nie tylko, wymagających wiedzy specjalnej. Po to właśnie dopuszczono dowód z opinii biegłego A. K. a także biegłego D. H.. Wyjaśniono to co było możliwe. Z opinii obu biegłych wynika, iż wyprodukowanie amfetaminy w ilościach podawanych przez Z. M. (1) było możliwe. Obrona w tym zakresie nie złożyła wniosków dowodowych. Sąd Apelacyjny dostrzega, podobnie jak autorka apelacji, wartości amfetaminy sprzedanej A. G. wynikające z wyjaśnień Z. M. (1). Po pierwsze te ilości są we wszystkich wyjaśnieniach podawane jako znaczne. A po wtóre sąd pierwszej instancji przyjął wartości mniejsze korzystniejsze dla A. G.. Są to wartości około 8,35 kg wskazywane także przez Z. W./ k. 4538/. Zważyć należy również, iż w dalszych wyjaśnieniach Z. M. (1) skorygował wartości podawane w swych początkowych wyjaśnieniach. Prawdą jest, iż z wyjaśnień Z. M. (1) wynika, że po przerobieniu pierwszej dostawy (...) w ilości 10 litrów otrzymali 10 kg amfetaminy, którą zmieszali z 2kg kreatyny. Z tej produkcji sprzedali A. G. 2,5 kg. Po pierwsze fakt dosypania kreatyny/ k. 1805/ został uwzględniony w zarzutach aktu oskarżenia jak i w wyroku. W odniesieniu do A. G. przyjęto, że udzielił pomocy w wytworzeniu 15, 3 kg soli amfetaminy. A więc przyjęto wytworzenie amfetaminy : 10 kg z pierwszej dostawy (...) oraz 7kg z drugiej dostawy (...) o czystości 90% co dało 15,3kg. Ustalono, iż A. G. nabył 2,5 kg amfetaminy zmieszanej z kreatyną. Ze wskazanych wyjaśnień/ k. 1805/ wynika, iż z pierwszej produkcji wyszło 5 kg białej amfetaminy. Do tych 5 kilogramów został dosypany kilogram kreatyny. A więc 2,5 kg pomniejszono o jedną szóstą co dało wynik 2,083kg. Tę wartość pomniejszono o 10% co dało wynik 1,875kg. Sumując wyniki soli amfetaminy sprzedanej A. G. 1,875kg + 2,115kg + 3,150kg wyszła suma 7,14kg soli amfetaminy. Taka wartość została ustalona w zaskarżonym wyroku. Wskazać również należy, iż w czasie przeszukania posesji Z. W. /k 114-172/ zabezpieczono linię produkcyjną amfetaminy oraz amfetaminę. W odniesieniu do zabezpieczonej amfetaminy sporządzono ekspertyzę kryminalistyczną z zakresu badań fizykochemicznych/ k. 961-987/. Z ekspertyzy wynika/ k. 986/, iż zabezpieczono siarczan amfetaminy o jednakowej czystości wynoszącej 90%.

A więc wbrew wywodom zawartym w apelacji sąd pierwszej instancji dążył do wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności w sprawie. Nie jest prawdą, że skazanie A. G. opiera się wyłącznie na wyjaśnieniach Z. M. (1). Wskazano już wyżej jakie dowody stanowią podstawę ustaleń w odniesieniu do A. G.. Aby nie powtarzać zbędnie tego co już zostało powiedziane Sąd Apelacyjny odwoła się jedynie do wyjaśnień Z. W. złożonych na rozprawie, który podał „ Ja raczej nie mam żadnych wątpliwości, że od G. brałem (...), sprzedawałem mu narkotyki. Podtrzymuję te wyjaśnienia, w których wskazywałem te okoliczności”/ k. 6158/.

Autorka apelacji podnosi, że Z. M. (1) na rozprawie odmówił odpowiedzi na pytania oskarżonych i ich obrońców. Wiarygodności wyjaśnień Z. M. (1) nie podważa jego postawa procesowa – odmowa udzielenia odpowiedzi na pytania współoskarżonych i ich obrońców/ k. 6171/. Oskarżony skorzystał z przysługujących mu uprawnień procesowych – k. 386§1k.p.k. Z takich uprawnień korzystali też inni oskarżeni/ k. 6115v./. Ma rację apelująca, że taka postawa procesowa wymaga wnikliwości przy ocenie wyjaśnień Z. M. (1). Tak też zostały ocenione te wyjaśnienia. A więc w powiązaniu z innymi dowodami, które potwierdziły fakty podawane przez Z. M. (1).

Autorka apelacji dokonała również analizy przesłuchań D. W. w postępowaniu przygotowawczym. Oceny postawy D. W. dokonano już wyżej oraz w odpowiedzi na inne apelacje w tej sprawie. Dostrzegając zmianę zeznań tego świadka w

zestawieniu z wyjaśnieniami Sąd Apelacyjny wskazał już na fakty wynikające z zeznań złożonych przed sądem, które potwierdzały fakty podawane przez Z. M. (1).

W apelacji odwołano się również do zeznań L. N.. Te zeznania nie wytrzymują krytyki nie tylko w konfrontacji z wyjaśnieniami Z. M. (1) ale także z wyjaśnieniami Z. W. oraz wynikami przeszukania posesji Z. W.. Z. M. (1) wyjaśnił, że „A. z W. pojechał po tą ostatnią partię (...) w dniu 14.09.2010 r. (...) wrócił późno w nocy, tak że z nim nie rozmawiałem. Następnego dnia wcześniej rano znów pojechał do A. i przywiózł te 10 lub 11 litrów (...). Po pierwsze to (...) zostało zabezpieczone w toku przeszukania. Po wtóre fakt nabycia tego (...) od A. G. potwierdza Z. W. w swych wyjaśnieniach złożonych przed sądem. Stąd też zeznania L. N. nie można ocenić inaczej jak próbę stworzenia alibi jego koledze Z. W., z którym razem został zatrzymany. A w czasie zatrzymania w samochodzie ujawniono narkotyki.

Autorka apelacji kwestionując wyjaśnienia Z. M. (1) odwołuje się do tego, że Z. M. (1) rozpoznał na zdjęciu A. G. 18 lutego 2011 r. a dopiero 5 września 2011 r. przedstawiono A. G. zarzuty. Te fakty niczego nie dowodzą. Zwrócić należy uwagę, iż A. G. został zatrzymany w Ł. 8 czerwca 2011 r./ k. 3534/, a następnie tymczasowo aresztowany postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa z dnia 10 czerwca 2011 r./ k. 3928/ w związku z zarzutami postawionymi w innej sprawie. Analiza akt/ k. 3504/ upoważnia do oceny, że wobec A. G. były prowadzone działania operacyjne. W przedmiotowej sprawie A. G. został tymczasowo aresztowany 5 września 2011 r./ k. 4012 na wniosek prokuratora k. 4006-4009/. W tym też dniu postawiono mu zarzuty, a nie w czerwcu. Jest to zrozumiałe z uwagi na fakt, iż wcześniej pozostawał do dyspozycji prokuratury w Ł..

Reasumując powyższe Sąd Apelacyjny stwierdza, iż apelacja nie dostarczyła argumentów, które upoważniałyby sąd odwoławczy do weryfikacji stanowiska sądu pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy dokonał odmiennej oceny prawnej zachowania oskarżonego A. G./ punkt XXVI części rozstrzygającej wyroku/ od przyjętej w akcie oskarżenia / punkt XXI, XXII i XXIV/. Wskazać przy tym należy, że sąd pierwszej instancji uprzedził strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów/ k. 6547/. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku/ k. 6712-6713/ Sąd Okręgowy szczegółowo uzasadniał swe stanowisko. Sąd Apelacyjny podziela tą ocenę. Brak podstaw do szerszego przedstawiania stanowiska przez sąd odwoławczy w tym zakresie, gdyż w apelacji nie sformułowano zarzutów pod adresem tej oceny.

Sąd Apelacyjny nie znalazł również podstaw do oceny, iż kary jednostkowe jak i kara łączna wymierzone A. G. są karami rażąco surowymi. Rozmiar przestępczej działalności przemawia za oceną, iż oskarżony dopuścił się przestępstw o bardzo dużej społecznej szkodliwości. Popełnił te przestępstwa w warunkach recydywy. Wskazano już wcześniej na wyrok Sądu Okręgowego w Opolu stanowiący podstawę recydywy/ k. 3986/. Zważyć przy tym należy, iż odbywając karę z tego wyroku oskarżony został obdarzony zaufaniem, gdyż warunkowo zwolniono go z odbycia reszty kary/ k. 3987v./. Z analizy akt wynika również, że oskarżony w swym życiorysie ma za sobą także odpowiedzialność karną za przestępstwa narkotykowe poza granicami Polski/ k. 3989/. Brak po stronie oskarżonego jakichkolwiek okoliczności łagodzących. Wskazane okoliczności przemawiają za utrzymaniem wyroku także w odniesieniu do orzeczonych kar.

W ocenie Sądu Apelacyjnego prawidłowo także sąd pierwszej instancji orzekł o dowodach rzeczowych. Po pierwsze Sąd Okręgowy odniósł się do dowodów przekazanych do dyspozycji tego sądu/ k. 5813/. A po wtóre wydał rozstrzygnięcie co do dowodów, które służyły do popełnienia przestępstw oraz w odniesieniu do przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa.

Sąd Okręgowy wydał również rozstrzygnięcie w oparciu o treść art. 45§1k.k. Swe stanowisko sąd pierwszej instancji obszernie uzasadnił w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Wyliczenia dokonane przez Sąd Okręgowy nie były kwestionowane. Są to wyliczenia prawidłowe. Wskazać przy tym należy także, iż w toku postępowania przygotowawczego zabezpieczono u oskarżonych pieniądze oraz samochody, co do których są podstawy do oceny, iż pochodzą z przestępstw przypisanych oskarżonemu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie. Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w odniesieniu do wszystkich apelacji stanowi art. 437§1 i 2k.p.k.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu uzasadnia treść §14pkt 5 i §2 ust 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu/ Dz. U. Nr 163,poz.1348 ze zm./.

Orzeczenie o kosztach sądowych w tym o opłacie uzasadnia treść art. 636§1k.p.k. w zw. z art. 634k.p.k. w zw. z art. 633k.p.k i art.632 pkt 2 k.p.k. oraz art. 618§1pkt 1 i 11k.p.k. w zw. z §1ust.1 oraz §2 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18.06.2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym/ Dz. U. Nr 108, poz. 1026 ze zm./.

Wysokość orzeczonych opłat uzasadnia art. 2 ust.1, art. 3 ust.1 i art. 8 oraz art.10 ust. 1i 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./.